

СЛУЖ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Отгласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-13/1-116, за отгласе 101-13/1-115.

Среда, 25. јул 1962.

БЕОГРАД

БРОЈ 30

ГОД. XVIII

Цена овом броју је 120.— дина. — Претплата за 1962. годину износи 2.300.— дина, а за иностранство 3.300.— дина. — Редакција: Улица Краљевића Марка бр. 9. Пошт. фах 226 — Телефони: централа 25-010 и 25-417. Администрација 26-276. Одељење продаје 22-619.

400.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ОСНОВНОГ ЗАКОНА О СЛУЖБИ БЕЗБЕДНОСТИ ПЛОВИДБЕ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Основни закон о служби безбедности пловидбе, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 40

22. јула 1962. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

ОСНОВНИ ЗАКОН О СЛУЖБИ БЕЗБЕДНОСТИ ПЛОВИДБЕ

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Служба безбедности пловидбе на мору и унутрашњим пловним путевима (реке, језера и канали) обухвата управне, техничке и друге стручне послове одређене овим законом и прописима донетим на основу њега, којима се осигурава безбедност пловидбе у обалном мору и на унутрашњим пловним путевима Југославије.

Члан 2.

Управни послови службе безбедности пловидбе обухватају нарочито извршавање закона и других прописа, надзор над безбедности пловидбе и способношћу бродова и других пловила за пловидбу, одржавање реда у лукама и пристаништима, регулисање уласка иностраних бродова и других пловила у унутрашње пловне путеве, као и вођење одређених евиденција и издавање прописаних докумената.

Члан 3.

Под техничким и другим стручним пословима службе безбедности пловидбе подразумевају се, у смислу овог закона, нарочито послови који се односе на одржавање пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима, на одржавање обалних радио-станица које служе безбедности пловидбе и заштити људских живота на мору и унутрашњим пловним путевима, на испитивање конструкције трупа и погонског постројења бродова и других пловила, као и на испитивање исправности навигационих средстава, средстава за спасавање, средстава за спречавање и гашење пожара и друге опреме на бродовима и другим пловилима.

Члан 4.

Управне послове службе безбедности пловидбе врше органи управе, а техничке и друге стручне послове — одређене самосталне установе, ако овим законом није друкчије одређено.

ІІ. ОРГАНИЗАЦИЈА

1. Органи управе

Члан 5.

Управне послове службе безбедности пловидбе врше:

- 1) у федерацији — савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе;
- 2) у народној републици — републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе и лучке капетаније на мору односно капетаније пристаништа на унутрашњим пловним путевима (капетаније) као његови територијални органи.

Члан 6.

Подручје и седиште капетаније одређује се актом о њеном оснивању

Седиште лучке капетаније мора бити у месту на обали мора, а седиште капетаније пристаништа — у месту на обали унутрашњег пловног пута.

Члан 7.

Капетанија може имати испоставе, које се оснивају на њеном подручју.

Подручје и седиште испоставе капетаније одређују се актом о њеном оснивању.

Члан 8.

Оснивање и организација капетанија и испостава капетанија утврђују се републичким прописима.

Члан 9.

Радам лучке капетаније руководи лучки капетан, а радам капетаније пристаништа — капетан пристаништа.

Радам испоставе капетаније руководи шеф испоставе, по упутствима лучког капетана односно капетана пристаништа.

Члан 10.

Инспекцијске послове службе безбедности пловидбе из надлежности капетаније врше непосредно службеници капетаније које одреди републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе (инспектори безбедности пловидбе).

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може за вршење инспекцијских послова службе безбедности пловидбе одредити и поједине стручњаке који нису у радном односу код органа управе надлежних за послове безбедности пловидбе, и то за извршење одређеног инспекцијског посла или на неодређено време.

Ови стручњаци имају при вршењу инспекцијских послова права и дужности инспектора безбедности пловидбе.

Права и дужности инспектора безбедности пловидбе имају и службеници савезног односно репу-

бличког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе који буду одређени да изврше одређени инспекцијски посао из надлежности републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе односно из надлежности капетаније.

Члан 11.

Народне републике могу споразумно одлучити да инспектори безбедности пловидбе једне народне републике врше и инспекцијске послове службе безбедности пловидбе на одређеном делу територије друге народне републике.

У случају из става 1. овог члана, инспектори безбедности пловидбе врше инспекцијске послове у име капетаније на чијем подручју врше инспекцију.

Члан 12.

На радна места лучког капетана, капетана пристаништа, шефа испоставе капетаније, инспектора безбедности пловидбе, као и на радна места стручних службеника капетанија и испостава капетанија, могу се постављати само лица која имају прописано стручно образовање и која испуњавају друге одређене услове.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе прописане које стручно образовање морају имати и које друге услове морају испуњавати службеници из става 1. овог члана.

Члан 13.

Службеници и радници који раде на одређеним радним местима у капетанијама, испоставама капетанија и установама за одржавање пловних путева дужни су да носе службено одело за време вршења службе.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, доноси ближе прописе о службеном оделу из става 1. овог члана и одредиће радна места на којима је ношење службеног одела обавезно.

2. Установе

Члан 14.

Техничке и друге стручне послове службе безбедности пловидбе врше установе за одржавање пловних путева и Југословенски регистар бродова.

Члан 15.

Установу за одржавање пловних путева у обалном мору и установу за одржавање пловних путева унутрашње пловидбе оснива Савезно извршно веће.

Члан 16.

Установе за одржавање пловних путева финансирају се по прописима о финансирању самосталних установа.

Члан 17.

Установе за одржавање пловних путева остварују своје приходе накнадама за услуге које врше у оквиру свог делокруга и из других извора.

Висина накнада за услуге које врши установа за одржавање пловних путева утврђује се тарифом, коју доноси установа у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе и савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

Члан 18.

Финансијска средства, потребна за одржавање и обележавање међународних пловних путева и за вршење радио-службе која служи безбедности пловидбе на тим путевима, обезбеђује федерација, а

финансијска средства за одржавање и обележавање осталих пловних путева — народна република на чијој територији су ти пловни путеви.

Висина средстава из става 1. овог члана одређује се уговором закљученим између установа за одржавање пловних путева и федерације односно народне републике, а на основу плана радова потребних за одржавање и обележавање пловних путева, који по предлогу установе за одржавање пловних путева утврђује за међународне пловне путеве савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе, а за остале пловне путеве — републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе.

III. НАДЛЕЖНОСТ

1. Надлежност органа управе и задаци установа

Члан 19.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе врши ове послове:

1) доноси прописе из области безбедности пловидбе за чије је доношење овлашћен и припрема нацрте прописа из ове области које доносе други савезни државни органи;

2) стара се о извршавању и врши надзор над извршавањем прописа из области безбедности пловидбе;

3) стара се о правилном функционисању и унапређивању службе безбедности пловидбе;

4) одржава везе са одговарајућим органима, установама и организацијама других земаља и међународним организацијама, и стара се о спровођењу међународних конвенција и уговора из области безбедности пловидбе;

5) одобрава иностраним пловилима упловљавање у воде унутрашњих пловних путева;

6) одобрава имена и одређује ознаке и позивне знакове бродовима и другим пловилима;

7) врши и друге управне послове који су му посебним прописима стављени у надлежност.

Остали управни послови службе безбедности пловидбе су у надлежности народне републике.

Члан 20.

Све управне послове службе безбедности пловидбе из надлежности народне републике врши капетанија, ако поједини од тих послова нису прописани народне републике стављени у надлежност републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе.

Поред ових послова, капетанија врши и техничке и друге стручне послове који се односе на утврђивање способности чамаца за пловидбу.

Члан 21.

Испостава капетаније врши одређене управне послове из надлежности капетаније.

Које ће управне послове из надлежности капетаније вршити испостава капетаније, одређује се актом о њеном оснивању.

Члан 22.

Установе за одржавање пловних путева имају задатак да одржавају пловне путеве у обалном мору и на пловним рекама, језерима и каналима, као и објекте за безбедност пловидбе на тим путевима (светионици, сигналне станице, светла, балисажни знакови, зимовници на пловном путу и др.) — у стању које обезбеђује сигурност пловидбе.

Поред послова из става 1. овог члана, установе за одржавање пловних путева врше и све послове радио-службе, која служи безбедности пловидбе и заштити људских живота на мору и на унутрашњим пловним путевима.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може вршење послова радио-

службе из става 2. овог члана поверити привредној организацији чија је основна делатност одржавање радио-веза.

Члан 23.

У области службе безбедности пловидбе Југословенски регистар бродова испитује конструкцију трупа и погонског постројења бродова и других пловила и исправност њихових навигационих средстава, светала и знакова, средстава за спасавање, средстава за спречавање и гашење пожара и друге опреме, врши баждарење бродова и других пловила.

2. Инспекција безбедности пловила

Члан 24.

Све инспекцијске послове службе безбедности пловидбе врши капетанија, ако поједини од тих послова нису прописима народне републике стављени у надлежност републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе.

У вршењу послова инспекције безбедности пловидбе, капетанија нарочито врши надзор над:

1) бродовима и другим пловилима у погледу њихове способности за пловидбу и исправности свих њихових постројења, инструмената, апарата и опреме који служе безбедности пловидбе и заштити људских живота на мору и на унутрашњим пловним путевима;

2) вршењем службе обалне и лучке пилотаже;

3) одржавањем оперативних обала у лукама и пристаништима, ради утврђивања њихове сигурности за укрцавање, искрцавање и прекрцавање путника и робе, над стањем лукобрана и зимовника и одржавањем дубина у лукама, пристаништима и зимовницима потребних за безбедност пловидбе;

4) одржавањем пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима;

5) одржавањем и радом обалних радио-станица у погледу послова службе безбедности пловидбе и заштите људских живота на мору и унутрашњим пловним путевима;

6) члановима посаде брода или другог пловила у погледу стручног образовања и других услова прописаних за поједина радна места на броду или другом пловилу, као и у погледу вршења послова на броду или другом пловилу.

Одредбе тач. 1, 3. и 6. става 2. овог члана не односе се на војне бродове и друга војна пловила, нити на војне луке и пристаништа.

Члан 25.

У вршењу инспекцијских послова службе безбедности пловидбе, инспектор безбедности пловидбе има право и дужност:

1) да врши преглед: бродова и других пловила и њихових постројења, уређаја, инструмената, апарата и опреме; оперативних обала, лукобрана, зимовника и дубина у лукама и зимовницима; пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима; бродских књига и исправа, као и овлашћења чланова посаде брода или другог пловила;

2) да саслушава одговорна лица и сведоке;

3) да, по потреби, користи стручне установе и поједине стручњаке.

О службеним радњама извршеним приликом вршења инспекције, инспектор безбедности пловидбе дужан је да сачини записник.

Члан 26.

Инспектор безбедности пловидбе може у свако доба вршити прегледе наведене у члану 25. овог закона.

Инспектор безбедности пловидбе дужан је да обавести заповедника брода или другог пловила и

одговорног старешину привредне организације, установе или органа о свом присуству, осим у случају ако би такво обавештавање могло бити штетно по ефикасно вршење инспекције.

Члан 27.

Инспектори безбедности пловидбе и други овлашћени службеници који врше инспекцијске послове службе безбедности пловидбе дужни су да чувају као службену тајну све податке које сазнају приликом вршења инспекције.

Члан 28.

Кад инспектор безбедности пловидбе приликом вршења инспекције утврди да прописи о сигурности бродова и других пловила за пловидбу и о заштити људских живота на мору и унутрашњим пловним путевима нису уопште или нису правилно примењени, наредиће заповеднику брода односно старешини пловила да у одређеном року отклони утврђену неправилност.

Ако утврђена неправилност не буде отклоњена у одређеном року, или ако је утврђена неправилност такве природе да угрожава сигурност пловидбе брода или другог пловила или лица на њему, инспектор безбедности пловидбе забраниће броду или другом пловилу даљу пловидбу и одузеће му исправе о способности за пловидбу.

Члан 29.

Ако инспектор безбедности пловидбе у вршењу инспекције утврди да је стање оперативне обале, лукобрана, зимовника или дубине у луци односно зимовнику такво да представља опасност за сигурност бродова или других пловила, наредиће привредној организацији, установи или државном органу који привредно искоришћава луку односно зимовник, да ради отклањања утврђених недостатака изврши у одређеном року потребне радове или предузме одговарајуће мере.

Ако радови или мере наређене по ставу 1. овог члана не буду извршени у одређеном року, инспектор безбедности пловидбе може:

1) предложити републичком органу управе надлежном за послове безбедности пловидбе да он обезбеди извођење потребних радова или мера;

2) забранити употребу оперативне обале или њеног дела док је њихово стање такво да непосредно угрожава сигурност бродова или других пловила или сигурност путника и робе при укрцавању, искрцавању или прекрцавању;

3) забранити пристајање бродова и других пловила одређене величине уз одређени део оперативне обале, док дубина уз обалу не буде толика да омогућава сигурно пристајање таквих бродова или пловила;

4) забранити саобраћај у луци или зимовнику, док је сигурност бродова или других пловила у луци или зимовнику непосредно угрожена због неодржавања лукобрана у исправном стању или неодржавања одређених дубина.

Ако је стање оперативне обале, лукобрана, зимовника или дубине у луци односно зимовника такво да представља непосредну опасност по сигурност бродова или других пловила, инспектор безбедности пловидбе може предузети мере из става 2. овог члана и без издавања претходног наређења за отклањање утврђених недостатака.

Члан 30.

Ако инспектор безбедности пловидбе у вршењу инспекције утврди да је стање пловног пута или објекта за безбедност пловидбе на том путу такво да угрожава сигурност пловидбе, наредиће установи која се стара о одржавању тог пловног пута да у одређеном року изврши потребне радове или да предузме одговарајуће мере за оспособљавање пловног пута.

Ако радови или мере из става 1. овог члана не буду правилно извршени или не буду извршени у одређеном року, инспектор безбедности пловидбе може предложити републичком органу управе надлежном за послове безбедности пловидбе да он обезбеди извршење ових радова или мера.

Члан 31.

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може по предлогу инспектора безбедности пловидбе у случајевима из члана 29. став 2. тачка 1. и члана 30. став 2. овог закона обезбедити извршење потребних радова преко друге привредне организације, а на терет привредне организације, установе или државног органа који привредно искоришћава луку или зимовник односно на терет установе за одржавање пловних путева која је дужна да одржава односно пловни пут.

Члан 32.

У случајевима из члана 28. став 2. и члана 29. став 2. тач. 2, 3. и 4. и става 3. овог закона, инспектор безбедности пловидбе дужан је да о наћеном стању и предузетој мери одмах писмено обавести републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе.

Поред тога, инспектор безбедности пловидбе дужан је да у свим случајевима из чл. 28, 29. и 30. овог закона о наћеном стању и предузетој мери одмах писмено извести заповедника брода или другог пловила и раднички савет привредне организације односно одговарајући орган управљања самосталне установе која искоришћава брод или друго пловило односно луку или зимовник, или која се стара о одржавању пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима.

Члан 33.

Ако инспектор безбедности пловидбе у вршењу инспекције нађе да је учињен прекршај, привредни преступ или кривично дело, дужан је да одмах поднесе захтев за покретање административно-казненог поступка односно пријаву надлежном јавном тужилаштву за покретање поступка због привредног преступа односно кривичног дела.

Орган коме је поднет захтев за покретање административно-казненог поступка односно пријава за покретање поступка због привредног преступа или кривичног дела дужан је да о исходу поступка обавести орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе чији је инспектор поднео захтев односно пријаву.

Против решења о прекршају жалбу може изјавити и орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе чији је инспектор поднео захтев за покретање административно-казненог поступка.

Члан 34.

Инспектори безбедности пловидбе морају имати посебну легитимацију за вршење инспекције

Образац легитимације прописује савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе.

Инспекторима безбедности пловидбе легитимацију издаје старшина републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе.

IV. МЕЋУСОБНИ ОДНОСИ

Члан 35.

Међусобни односи органа управе надлежних за послове безбедности пловидбе и односи ових органа са другим органима управе и установама за одржавање пловних путева заснивају се на правима и дужностима утврђеним овим законом и Законом о државној управи.

Члан 36.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе има право да у пословима инспекције безбедности пловидбе издаје републичком органу управе надлежном за послове безбедности пловидбе и капетанији обавезне инструкције за вршење тих послова.

Члан 37.

У пословима инспекције безбедности пловидбе и у пословима у вези са иностраним бродовима, лукама и пристаништима отвореним за међународни саобраћај и у вези са међународним пловним путевима, савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може тражити од републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе извештај о његовом раду и раду његових територијалних органа, као и податке потребне за вршење послова из своје надлежности.

Члан 38.

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може извршити сваки инспекцијски посао службе безбедности пловидбе из надлежности капетаније, који не изврши капетанија.

Савезни орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може извршити сваки инспекцијски посао службе безбедности пловидбе из надлежности републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе или из надлежности капетаније, који не изврши републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе односно који не изврши ни капетанија ни републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе.

Члан 39.

Организације, установе, државни органи и лица који искоришћавају бродове и друга пловила, луке, пристаништа, зимовнике, постројења, уређаје и другу имовину која спада под надзор органа управе надлежних за послове безбедности пловидбе, дужни су да инспекторима безбедности пловидбе омогуће несметано вршење послова инспекције и дају им сва потребна обавештења, као и да им пружи сваку помоћ у људима и техничким средствима кад им је ова помоћ неопходна за извршење инспекцијског посла.

Члан 40.

Савезни односно републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може установама за одржавање пловних путева давати обавезна упутства у погледу начина и услова одржавања и обележавања пловних путева, као и одређене задатке у оквиру њиховог делокруга.

Члан 41.

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе врши стручни надзор над радом капетанија и установа за одржавање пловних путева и указује им стручну помоћ.

V. ПОСТУПАК И ПРАВНА СРЕДСТВА

Члан 42.

У вршењу инспекцијских послова службе безбедности пловидбе, инспектор безбедности пловидбе издаје наређења и изриче забране писменим решењем.

Члан 43.

Против решења испоставе капетаније може се поднети приговор капетанији.

Капетанија може по приговору потврдити, изменити или поништити решење испоставе.

Против решења капетаније донетог у пословима инспекције безбедности пловидбе у вези са иностраним бродовима, може се поднети приговор републичком органу управе надлежном за послове безбедности пловидбе, а против решења капетаније донетог у осталим пословима из њене надлежности — жалба истом органу.

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може по приговору потврдити, изменити или поништити решење капетаније.

Против решења републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе донетог у првом степену у пословима инспекције безбедности пловидбе, као и против решења донетог по приговору против решења капетаније којим се ово решење потврђује или мења, може се изјавити жалба савезном органу управе надлежном за послове безбедности пловидбе.

Приговори против решења испоставе капетаније и решења капетаније и жалбе против решења капетаније и решења републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе подносе се у року од 8 дана од дана достављања решења.

Приговор против решења испоставе капетаније одлаже извршење решења.

Приговор против решења капетаније и жалба не одлажу извршење решења.

Изузетно, капетанија односно републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе против чијег решења је изјављена жалба може, по образложеном захтеву жалиоца, одложити извршење решења ако би се извршењем нанела штета жалиоцу која би се тешко могла поправити, а одлагање извршења решења не би било противно јавном интересу.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

Новчаном казном од 30.000 до 300.000 динара казниће се за поморски прекршај односно прекршај пловидбених прописа и прописа безбедности унутрашње пловидбе привредна организација, установа или друго правно лице:

- 1) ако не изврши или не изврши у одређеном року наређење инспектора безбедности пловидбе;
- 2) ако спречи инспектора безбедности пловидбе да изврши инспекцијски посао, или му ускрати давање потребних података или обавештења, или му не пружи помоћ у људима и техничким средствима кад је ова помоћ неопходна за извршење инспекцијског посла.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији, установи, или другом правном лицу новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара.

Члан 45.

Новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај лице које изврши коју од радњи из члана 44. овог закона.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

По ступању на снагу овог закона досадашње лучке капетаније и капетаније пристаништа са територије народне републике настављају са радом као територијални органи републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе.

Члан 47.

Даном ступања на снагу овог закона укидају се: Управа поморске области Северног Јадрана, Управа поморске области Средњег Јадрана и Управа поморске области Јужног Јадрана.

Члан 48.

Послови из надлежности досадашњих управа поморских области преносе се на територијално надлежне републичке органе управе надлежне за послове безбедности пловидбе.

Члан 49.

На зградама, бродовима, инвентару и другој имовини коју су користиле досадашње управе поморских области право коришћења стичу републички органи управе надлежни за послове безбедности пловидбе и установе за одржавање пловних путева.

Деобу имовине из става 1. овог члана на републичке органе управе надлежне за послове безбедности пловидбе и установе за одржавање пловних путева извршиће Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, имајући при том у виду намену имовине и потребе ових органа и установа.

Члан 50.

Републички орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе може бродове и пловила за вршење пилотаже на којима је стекао право коришћења пренети без накнаде на привредну организацију, установу или државни орган који, у оквиру привредног искоришћавања луке односно пристаништа врши послове лучке пилотаже.

Члан 51.

На зградама, уређајима, инвентару и другој имовини обалних радио-станица коју су користиле капетаније као територијални органи досадашњих управа поморских области, стиче право коришћења установа за одржавање пловних путева у обалном мору.

Установа за одржавање пловних путева у обалном мору преузеће све службенике и раднике ових обалних радио-станица.

Члан 52.

На објектима безбедности пловидбе у лукама и пристаништима (светионици, лучка и пристанишна светла и ознаке), које су користиле досадашње управе поморских области односно републички органи управе надлежни за послове безбедности пловидбе, право коришћења стиче привредна организација, установа или државни орган који привредно искоришћава луку односно пристаниште на чијем се подручју ти објекти налазе.

Члан 53.

Службенике и раднике досадашње Управе поморске области Северног Јадрана и Управе поморске области Средњег Јадрана преузима орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе Народне Републике Хрватске, а службенике и раднике досадашње Управе поморске области Јужног Јадрана — орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе Народне Републике Црне Горе.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, службенике и раднике досадашњих управа поморских области који су радили на пословима одржавања и обележавања пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима, преузеће установа за одржавање пловних путева у обалном мору.

Члан 54.

Службенике и раднике републичких органа управе надлежних за послове безбедности пловидбе који раде на пословима одржавања и обележавања унутрашњих пловних путева и објеката за безбедност пловидбе на тим путевима, преузеће установа за одржавање пловних путева унутрашње пловидбе.

Члан 55.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Закон о стављању пловних објеката на мору, као и поморских бродоградилишта, лука и пристаништа општедржавног значаја под управу Министарства поморства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 89/46);

2) чл. 60. до 64. Закона о искоришћавању лука и пристаништа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/61);

3) Уредба о оснивању управа поморских области („Службени лист ФНРЈ“, бр. 1/52);

4) Одлука о проширењу територијалне надлежности Управе поморске области Северног Јадрана („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/54);

5) Решење о територијалној надлежности управа поморских области („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/52);

6) Правилник о организацији и раду Југословенског регистра бродова (Прилог бр. 6. „Службени лист ФНРЈ“, бр. 41/50);

7) остали прописи који су у супротности са одредбама овог закона.

Члан 56.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1963. године.

401.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ПОСЛОВНИХ ОДНОСА НА ТРЖИШТУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о регулисању пословних односа на тржишту, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 29
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ПОСЛОВНИХ ОДНОСА НА ТРЖИШТУ

I. НАЧЕЛА О ПОСЛОВАЊУ НА ТРЖИШТУ

Члан 1.

Привредне организације послују на тржишту самостално и слободно на целој територији Југославије.

Ограничења у промету робе могу се прописати само на основу савезног закона.

Само на основу савезног закона може се пословање привредних организација ограничити на одређено подручје.

Члан 2.

Привредне организације старају се да у свом пословању на тржишту ускладе своје пословне интересе са интересима друштвене заједнице.

У својим међусобним пословним односима привредне организације поступају у складу са начелима савесности, међусобног поверења и узајамне сарадње.

Члан 3.

Привредне организације дужне су у свом пословању на тржишту придржавати се важећих прописа и смерница које садрже друштвени планови и други акти државних органа засновани на закону, и поступати у складу са добрим пословним обичајима и начелима пословног морала.

Члан 4.

Привредне организације дужне су у свом пословању придржавати се начела здраве утакмице и уздржавати се од поступака који су управљени на то да наносе штету другој привредној организацији, друштвеној заједници или потрошачима.

Члан 5.

Привредне организације самостално образују цене својих производа и услуга, ако посебним прописима није другачије одређено.

При образовању цена, привредне организације дужне су руководити се трајним потребама тржишта, а уздржавати се од искоришћавања тренутног стања на тржишту ради постизања неоправдане или несразмерне имовинске користи, водећи рачуна о стабилности тржишта предвиђеној привредном политиком утврђеном друштвеним плановима и другим актима надлежних органа.

Члан 6.

Привредне организације се старају да у промету робе учествује што мање посредника између произвођача и потрошача, да би се промет вршио уз што ниже трошкове.

Члан 7.

Привредне организације дужне су савесно извршавати своје обавезе које произилазе из уговора о куповини и продаји робе и других послова робног промета, придржавајући се при том добрих пословних обичаја и пословног морала.

Члан 8.

Привредне организације не смеју пословати на начин којим се друге организације, установе и грађани стављају у повлашћени положај на тржишту.

Члан 9.

Привредне организације могу се међусобно споразумевати и удруживати ради заједничког пословања, ако се тиме не нарушава јединство тржишта или не ограничава слобода утакмице, или ако се тиме друге привредне организације не стављају у неравноправан положај на тржишту.

Члан 10.

Одредбе овог закона о пословању на тржишту важе и за самосталне установе и друга друштвена правна лица кад учествују у робном промету.

Члан 11.

Према привредним организацијама, самосталним установама и другим друштвеним правним лицима, као и према одговорним лицима, који се у свом пословању не придржавају одредаба овог закона о пословању на тржишту и других прописа који се односе на то пословање, примениће се мере предвиђене овим законом.

Примена мера предвиђених овим законом не искључује примену управних мера предвиђених важећим прописима.

Члан 12.

Мере предвиђене овим законом примењују се и према имаоцима приватних радњи, индивидуалним пољопривредним произвођачима и другим појединцима, кад учествују у робном промету.

Члан 13.

Кад судови и други државни органи и установе у свом раду сазнају за поступке противне одредбама овог закона, дужни су о томе одмах обавестити надлежни орган ради предузимања мера предвиђених овим законом.

Савети потрошача, стамбене заједнице, друштвене организације и сваки грађанин могу поднети усмену или писмену пријаву јавном тужиоцу или органу тржишне инспекције, ради предузимања мера предвиђених овим законом.

Подносиоци пријаве из става 2. овог члана могу захтевати од јавног тужиоца и органа тржишне инспекције да их обавесте о предузетим мерама.

Члан 14.

Под прометом робе, у смислу овог закона, подразумева се и вршење услуга из области робног промета, занатских, транспортних и осталих привредних услуга.

II. ПОВРЕДЕ НАЧЕЛА О ПОСЛОВАЊУ НА ТРЖИШТУ

Члан 15.

Повредама начела о пословању на тржишту сматрају се: споразумевање у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулација у промету робе, нелојална утакмица, грубо кршење уговорних обавеза, теже повреде добрих пословних обичаја, као и друге повреде начела о пословању на тржишту одређене другим важећим прописима.

1. Споразумевање у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја

Члан 16.

Привредним организацијама забрањено је свако споразумевање извршено у ма ком облику и на било који начин, које је управљено на ограничавање или искључивање слободне утакмице, а којим се једна или више привредних организација доводе или могу довести до монополског или другог повлашћеног положаја на тржишту у односу на друге привредне организације (споразумевање у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја).

Споразумевањем у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја сматрају се нарочито:

- 1) споразумевање ради поделе тржишта;
- 2) споразумевање о ценама на унутрашњем тржишту или о другим условима куповине и продаје робе, који утичу на неоправдано повишење цена или на неоправдано снижење цена;
- 3) споразумевање о ограничењу обима производње и коришћења капацитета, у циљу одржавања или повишења цена;
- 4) споразумевање о другим условима и другим облицима пословања управљеним на то да се поједине привредне организације ставе у неравноправан положај на тржишту.

Одредбе става 2. овог члана односе се и на споразуме које садрже уговори о оснивању пословних удружења, на споразуме постигнуте у оквиру тих удружења, на споразуме које садрже уговори о пословно-техничкој сарадњи и на споразуме постигнуте на основу тих уговора, као и на остале уговоре о куповини и продаји робе и о другим пословима робног промета.

Члан 17.

Не сматра се споразумевањем у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, споразумевање које доприноси економски оправданом снижењу цена, бољој организацији промета робе, повећању производње робе, побољшању квалитета робе, проширењу асортимана робе и уопште стабилизацији тржишта, нити споразуми постигнуте на основу и у оквиру посебних савезних прописа или ради извршења друштвених планова.

Члан 18.

Привредна организација која поступи противно забрани споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, казниће се за привредни преступ новчаном казном од 1.000.000 до 10.000.000 динара, а одговорно лице у привредној организацији новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара.

Члан 19.

У поступку за привредни преступ суд ће огласити ништавим споразум закључен у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја за који утврди да је забрањен по одредбама овог закона.

Ако суд утврди да само поједине одредбе споразума имају карактер споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, огласиће ништавим те одредбе.

Ако се не води поступак за привредни преступ, виши привредни суд ће на предлог Савезног тржишног инспектората или републичког тржишног инспектората у ванпарничном поступку огласити ништавим споразум закључен у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја или поједине његове одредбе.

Члан 20.

Савезни тржишни инспекторат може, поред других мера које је у смислу важећих прописа предузео он или други надлежни орган тржишне инспекције, донети решење којим се извршење забрањеног споразума закљученог у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, привремено обуставља до окончања судског поступка, ако је то потребно ради отклањања непосредне штете.

Кад Савезни тржишни инспекторат донесе решење из става 1. овог члана, дужан је одмах поднети суду предлог за поништај споразума закљученог у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја.

Суд може пре окончања поступка за поништај споразума закљученог у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, укинути решење Савезног тржишног инспектората донето по ставу 1. овог члана.

2. Шпекулација у промету робе

Члан 21.

Привредна организација која, у циљу постизања неоправдане или несразмерне имовинске користи, искоришћава стање на тржишту, или својим поступком доводи до поремећаја на тржишту или у снабдевању, или у истом циљу уопште послуже противно прописима или мерама привредне политике које се предузимају ради сређивања тржишта, чини дело шпекулације у промету робе.

Шпекулацијом у промету робе сматрају се нарочито следеће радње извршене у циљу постизања неоправдане или несразмерне имовинске користи:

- 1) ограничавање или обустављање продаје робе, ради вештачког одржавања или подизања цена;

2) прикривање или нагомилавање робе, обустављање или ограничавање производње робе, као и друге радње којима се проузрокује несташица робе на тржишту;

3) условљавање од стране продавца да купац поред једне робе купи и неку другу робу или да му купац прода неку своју робу коју иначе не би купио односно продао;

4) неоправдано повишење цена поводом повремене несташице робе или повремених повећања потражње поједине робе;

5) учествовање у препродаји робе другоме или омогућавање такве препродаје, ако се препродаја врши искључиво ради постизања разлике у цени а не ради задовољења потреба потрошача;

6) закључивање фиктивних уговора о куповини и продаји робе или о другим пословима робног промета.

Члан 22.

Привредна организација која учини дело шпекулације у промету робе казниће се за привредни преступ новчаном казном од 1.000.000 до 10.000.000 динара, а одговорно лице у привредној организацији новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара.

Ако је привредна организација учинила дело шпекулације у промету робе користећи свој монополски или други повлашћени положај на тржишту или су из тог дела произишле нарочито штетне последице, казниће се новчаном казном од најмање 5.000.000 динара, а одговорно лице у привредној организацији новчаном казном од 100.000 до 300.000 динара.

3. Нелојална утакмица

Члан 23.

Нелојалном утакмицом, у смислу овог закона, сматра се свака радња привредне организације противна добрим пословним обичајима и начелима здраве утакмице при промету робе, ако се њом наноси или би се могла нанети штета другим привредним организацијама, потрошачима или привредним земљама.

Нелојалном утакмицом сматрају се нарочито:

1) злоупотреба туђег имена, фирме, жига, ознаке или другог спољњег обележја;

2) стављање неистинитих ознака о пореклу, о произвођачу или о својствима робе, или истицање таквих ознака приликом рекламирања, оглашавања или нуђења робе;

3) довођење у заблуду потрошача у погледу цене робе оглашавањем распродаје, фиктивним снижењем цене робе или на други сличан начин;

4) обећање или давање поклона члановима радног колектива друге привредне организације, или пружање других имовинских користи у циљу првенствене продаје робе или другог повлашћивања даваоца поклона;

5) изношење или доношење непосредно или преко другог неистинитих твђења, или давање неистинитих података о другој привредној организацији, њеном пословању, њеним производима или њеним члановима радног колектива;

6) подмићивање чланова радног колектива друге привредне организације ради одавања пословних тајни;

7) наговарање чланова радног колектива друге привредне организације да раскину радни однос, уз обећање или давање имовинске користи или друге погодности.

Члан 24.

Привредна организација која учини дело нелојалне утакмице казниће се за привредни преступ новчаном казном до 5.000.000 динара, а одговорно

лице у привредној организацији новчаном казном до 100.000 динара.

Члан 25.

Против привредне организације која је делом нелојалне утакмице нанела или је могла нанети штету другој привредној организацији, оштећена односно угрожена привредна организација може поднети тужбу надлежном привредном суду ради забране даљег нелојалног рада, уклањања тиме створеног стања и накнаде причињене штете.

Тужбу из става 1. овог члана могу против привредне организације која је делом нелојалне утакмице нанела штету друштвеној заједници или потрошачима поднети и коморе, други заинтересовани органи и организације.

Ако се води поступак за привредни преступ, захтев из става 1. овог члана може се поднети и у том поступку.

4. Теже повреде добрих пословних обичаја

Члан 26.

Тежим повредама добрих пословних обичаја, поред радњи које су другим важећим прописима или самоуправним актима привредних комора утврђене као теже повреде добрих пословних обичаја, у смислу овог закона, сматрају се и следеће радње привредних организација:

1) неоправдано раскидање уговора и грубо кршење уговорних обавеза које произилазе из уговора о куповини и продаји робе или из уговора о другом послу робног промета;

2) неоправдано одбијање да се закључи уговор о продаји робе или уговор о другом послу робног промета;

3) обмањивање потрошача путем рекламе или на други начин о квалитету или другим својствима робе;

4) намерно закључивање непотпуних или нејасних уговора о куповини и продаји робе или о другом послу робног промета.

Члан 27.

О тежим повредама добрих пословних обичаја одлучује надлежни суд части.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, Суд части Савезне привредне коморе може одлучити о повредама добрих пословних обичаја које учини ма која привредна организација.

Суд части Савезне привредне коморе може преузети поступак који је покренут а још није окончан пред надлежним судом части.

Члан 28.

Судови, други државни органи и установе, коморе, привредне организације и њихова пословна удружења, савети потрошача, стамбене заједнице и други друштвени органи и организације, који са знају за коју од радњи која представља тежу повреду добрих пословних обичаја, могу о томе обавестити суд части ради покретања поступка.

Члан 29.

Привредни суд који је донео пресуду којом је привредна организација осуђена за привредни преступ шпекулације у промету робе или за привредни преступ нелојалне утакмице, дужан је ту пресуду доставити надлежној комори ради предузимања одговарајућих мера.

Члан 30.

Суд части који је својом одлуком изрекао меру због теже повреде добрих пословних обичаја, може поднети предлог о распуштању радничког савеза.

та и управног одбора и о смењивању директора привредне организације, као и предлог за одређивање принудне управе у смислу члана 34. овог закона.

III. ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПОВРЕДА ПРОПИСА ИЗ ОБЛАСТИ РОБНОГ ПРОМЕТА И ПОСЕБНЕ МЕРЕ

Члан 31.

Ништав је уговор о куповини и продаји робе и о другим пословима робног промета:

1) који је закључан у оквиру споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја који је суд огласио ништавим;

2) који садржи дело шпекулације у промету робе;

3) којим се врши недозвољена препродаја робе (верижна трговина и други облици забрањене препродаје робе).

Ако је уговором о куповини и продаји робе или о другим пословима робног промета повређен пропис којим је прописана цена, уговор није ништав али се сматра да је уговорена прописана цена.

Ако су уговори из ст. 1. и 2. овог члана извршени у целини или делимично, извршиће се повраћај у пређашње стање. Ако повраћај у пређашње стање није могућ или је економски нецелисходан, оштећена страна која је била у доброј вери има право на накнаду штете.

О повраћају у пређашње стање и о захтеву за накнаду штете одлучује привредни суд.

Члан 32.

Ако је привредна организација осуђена за привредни преступ споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулације у промету робе, нелојалне утакмице, недозвољене препродаје робе, кршења прописа о ценама, или за који други привредни преступ из области робног промета, којим је теже повредила одредбе о пословању на тржишту, привредни суд може према њој изрећи заштитну меру забране бављења одређеном привредном делатношћу.

Заштитну меру из става 1. овог члана суд изриче под условима прописаним у члану 29. Закона о привредним преступима.

Члан 33.

Ако је неко дело из члана 32. став 1. овог закона учињено радњом трговинског представника или службеника трговинског представништва, орган тржишне инспекције може донети решење о привременој забрани даљег рада тог трговинског представништва.

Члан 34.

Општински народни одбор може по сопственој иницијативи или на предлог органа тржишне инспекције, јавног тужиоца или суда части донети решење о распуштању органа радничког управљања односно о смењивању директора привредне организације.

Мере из става 1. овог члана могу се применити према привредној организацији:

1) која је правоснажном пресудом осуђена за привредни преступ споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулације у промету робе, нелојалне утакмице или за последње две године три пута ма за који привредни преступ предвиђен прописима из области робног промета;

2) против које је у последњој години од стране органа тржишне инспекције примењено више управних мера због теже повреде одредаба о пословању на тржишту.

Општински народни одбор дужан је одлучити по предлогу из става 1. овог члана у року од 30 дана од дана пријема предлога.

Ако општински народни одбор не усвоји предлог или у одређеном року не донесе одлуку по предлогу, републичко извршно веће, на предлог органа из става 5. овог члана, може одредити принудну управу над привредном организацијом у трајању од једне године.

Предлог за одређивање принудне управе могу републичком извршном већу поднети Савезни тржишни инспекторат, републички тржишни инспекторат, савезни јавни тужилац и јавни тужилац народне републике, по својој иницијативи или на предлог органа тржишне инспекције нижег степена односно јавног тужиоца нижег степена или суда части.

Члан 35.

Актом о одређивању принудне управе по одредбама овог закона, распуштају се раднички савет и управни одбор привредне организације и смењује се њен директор.

Орган принудне управе може сменити са дужности и друга непосредно одговорна лица привредне организације.

Члан 36.

Одредбе овог закона о смењивању директора привредне организације односе се и на пословођу самосталне радње, управника земљорадничке задруге, шефа бироа пословног удружења и друго лице чији положај одговара положају директора привредне организације.

Члан 37.

Приликом утврђивања висине имовинске користи која се пресудом привредног суда одузима од учиниоца привредног преступа предвиђеног прописима из области робног промета, суд неће признати трошкове које је привредна организација имала у вези са извршењем посла којим је учињен привредни преступ.

Члан 38.

Ако је привредна организација осуђена за привредни преступ споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулације у промету робе или нелојалне утакмице, привредни суд је дужан изрећи и заштитну меру јавног објављивања пресуде.

Привредни суд дужан је изрећи ову заштитну меру и у случају осуде за друге привредне преступе ако је пресудом изречена заштитна мера забране да одговорно лице врши одређене дужности.

Члан 39.

Ако је привредна организација осуђена за привредни преступ споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулације у промету робе или за последње две године три пута за који тежи привредни преступ предвиђен прописима из области робног промета, привредни суд ће изрећи и заштитну меру забране да осуђено одговорно лице врши исту или сличну дужност у трајању од једне до три године.

Заштитну меру забране вршења исте или сличне дужности у трајању од једне до три године привредни суд ће изрећи и према трговинском путнику, трговинском представнику или службенику трговинског представништва, који је као одговорно лице осуђен за дело нелојалне утакмице.

Члан 40.

На руководном положају и на радном месту на коме се врше комерцијални послови не може у при-

вредној организацији бити запошљено лице осуђено за кривично дело:

1) против народа и државе (глава X Кривичног законика);

2) против народне привреде, осим за дела из чл. 218а, 220. и 243. до 248. Кривичног законика (глава XIX Кривичног законика);

3) против службене дужности (глава XXIV Кривичног законика);

4) против друштвене и приватне имовине, осим за дела из чл. 254а, 256, 257. и 264. Кривичног законика (глава XX Кривичног законика).

Забрана траје пет година после издржане, опростене или застареле казне.

Забрана се не односи на условно осуђена лица.

Члан 41.

На радном месту пословође, продавца, трговинског представника или трговинског путника, не може бити запошљено лице које је као одговорно лице осуђено за привредни преступ стављања у промет робе која не одговара југословенском стандарду, прописима о квалитету, означавању и обележавању робе, или прописима о промету животних намирница.

На радном месту пословође, продавца, трговинског представника или трговинског путника, не може бити запошљено ни лице које је у последњој години два или више пута кажњено за прекршај неисправног мерења.

Забрана по ст. 1. и 2. овог члана траје две године.

Члан 42.

Привредна организација која запосли лице на које се односи забрана из чл. 40. и 41. овог закона казниће се за прекршај новчаном казном до 1.000.000 динара, а одговорно лице у привредној организацији новчаном казном до 20.000 динара.

IV. ПРЕКРШАЈИ КОЈЕ УЧИНЕ ИМАОЦИ ПРИВАТНИХ РАДЊИ И ИНДИВИДУАЛНИ ПОЉОПРИВРЕДНИ ПРОИЗВОЂАЧИ

Члан 43.

Ималац приватне радње који учини дело шпекулације у промету робе или нелојалне утакмице или недозвољене препродаје робе, казниће се за прекршај новчаном казном до 300.000 динара и затвором до 30 дана.

Уз казну из става 1. овог члана судија за прекршаје може изрећи и привремену забрану вршења одређених привредних делатности у трајању до три месеца.

Надлежни орган управе општинског народног одбора донеће решење о одузимању одобрења за рад имаоцу приватне радње који је у једној години два пута кажњен за дело шпекулације у промету робе или нелојалне утакмице или више пута за неки тежи прекршај предвиђен прописима из области робног промета.

Члан 44.

Индивидуални пољопривредни произвођач или други појединац који врши препродају пољопривредних производа или учини дело шпекулације у промету робе, казниће се за прекршај новчаном казном до 300.000 динара и затвором до 30 дана.

Члан 45.

Уз казну за прекршаје из чл. 43. и 44. овог закона може се изрећи и заштитна мера одузимања имовинске користи остварене извршењем прекршаја.

V. МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЈЕДИНСТВА ТРЖИШТА

Члан 46.

Повредом јединства тржишта и слободе утакмице сматра се свако ограничавање промета робе, ограничавање права привредних организација да самостално врше привредну делатност, стављање привредних организација у неједнак положај на тржишту, као и друго нарушавање јединства тржишта и ограничавање слободе утакмице, које врше органи политичко-територијалних јединица противно важећим прописима.

Члан 47.

Нарушавањем јединства тржишта и ограничавањем слободе утакмице, у смислу члана 46. овог закона, сматрају се нарочито акти органа општине, среза и народне републике:

1) којима се са тржишта на поједином подручју искључују одређене привредне организације, или им се отежава пословање, или се стављају у неједнак положај према другим привредним организацијама;

2) којима се одређеним привредним организацијама забрањује да послују ван одређеног подручја;

3) којима се успоставља монополски или други повлашћени положај неке привредне организације у промету робе на одређеном подручју или у погледу вршења одређених послова робног промета;

4) којима се налаже некој привредној организацији да врши промет робе искључиво или претежно са одређеним привредним организацијама или преко одређених привредних организација или прометних установа;

5) којима се привредној организацији дају одређена права у погледу вршења привредних делатности, иако за то нису испуњени услови предвиђени важећим прописима.

Члан 48.

Акти из члана 47. овог закона незаконити су без обзира да ли су донети као општи правни акт (пропис или акт донет ван управног поступка) или као решење у управном поступку.

Као незаконит акт сматра се и писмени или усмени налог или налог издат у другом облику који нема значај формалноправног акта.

Члан 49.

Орган који је по важећим прописима надлежан за обустављање извршења незаконитог општег правног акта из члана 47. овог закона, дужан је до окончања поступка за укидање или поништавање тог акта обуставити његово извршење, и тим сазна за његово постојање.

Члан 50.

Судови неће примењивати општи правни акт за који утврде да је незаконит у смислу члана 47. овог закона, и о незаконитости акта ће обавестити орган који га је донео и орган надлежан за укидање односно поништавање таквог акта.

Члан 51.

Решења донета у управном поступку којима се нарушава јединство тржишта или ограничава слобода утакмице ништава су по члану 268. тачка 5. Закона о општем управном поступку.

Надлежни орган управе огласиће такво решење ништавим по службеној дужности или на предлог јавног тужиоца, органа тржишне инспекције, привредне коморе, савета потрошача или привредне организације чији је пословни интерес поврћен тим решењем.

Поред органа из члана 269. Закона о општем управном поступку, решење из става 1. овог члана може огласити ништавим и Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам.

Савезни тржишни инспекторат може, по службеној дужности или на предлог органа тржишне инспекције нижег степена, обуставити од извршења решење из става 1. овог члана за које је покренут поступак за оглашавање ништавим.

Члан 52.

Писменим или усменим налогом или налогом издатим у другом облику, који нема значај формалноправног акта, а којим се нарушава јединство тржишта или ограничава слобода утакмице у смислу члана 47. овог закона, не стварају се никаква права и обавезе за привредну организацију на коју се та мера односи.

Службено лице које је дало налог или наредило издавање налога из става 1. овог члана, одговара за дисциплински преступ а и кривично ако радња има обележја кривичног дела.

Члан 53.

Привредна организација која је претрпела штету због незаконитог акта из члана 47. овог закона, има право на накнаду штете по општим прописима.

Члан 54.

Службено лице које злоупотребом службеног положаја или овлашћења, противно прописима из чл. 46. и 47. овог закона, изврши неку радњу којом се ограничава промет робе или права привредних организација да самостално врше привредну делатност, или којом се стављају привредне организације у неједнак положај на тржишту, или неку другу радњу која је управљена на нарушавање јединства тржишта или на ограничавање слободе утакмице, казниће се затвором.

У особито тешким случајевима дела из става 1. овог члана, учинилац ће се казнити затвором најмање 6 месеци или строгим затвором до 5 година.

VI. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 55.

Виши привредни суд надлежан је да суди у првом степену за привредне преступе споразумевања у циљу постизања монополског или другог повлашћеног положаја, шпекулације у промету робе и нелојалне утакмице.

Члан 56.

Ако је прописима донетим до дана ступања на снагу овог закона предвиђен привредни преступ или прекршај који има обележја привредног преступа или прекршаја предвиђених овим законом, за радње које имају обележја привредног преступа или прекршаја учињене после ступања на снагу овог закона, учинилац ће се казнити по одредбама овог закона.

Члан 57.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам да, по потреби, доноси прописе о вршењу унутрашње контроле у трговинским и угоститељским привредним организацијама.

Члан 58.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе чл. 67, 99, 106. и 107. став 1. тач. 5. и 8. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61, 6/62 и 16/62).

Члан 59.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

402.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДРУШТВЕНОЈ КОНТРОЛИ ЦЕНА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о друштвеној контроли цена, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 28

22. јула 1962. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ДРУШТВЕНОЈ КОНТРОЛИ ЦЕНА

I. Опште одредбе

Члан 1.

Цене производа и услуга на тржишту су под друштвеном контролом.

Ради спровођења политике цена утврђене друштвеним плановима и другим актима државних органа, установљава се служба друштвене контроле цена.

Послови друштвене контроле цена су од општег интереса за федерацију.

Члан 2.

Задатак службе друштвене контроле цена је да обезбеди сталан увид у текућа кретања цена на тржишту, да проучава тенденције тих кретања, да у сарадњи са привредним организацијама утиче да се цене крећу у предвиђеним планским оквирима и да, на начин одређен овим законом, врши контролу цена одређених производа и услуга.

Члан 3.

Контролом цена одређених производа и услуга, у смислу члана 2. овог закона, обухватају се производи и услуге код којих може доћи до непредвиђеног или неоправданог повишења цена услед дефицитарности тих производа односно услуга, или услед дејства монополских фактора на тржишту, а који производи и услуге су од значаја за трошкове производње или за животни стандард.

Које производе и услуге обухвата контрола цена одређује надлежни државни орган у оквиру овлашћења одређених овим законом.

Члан 4.

Цене производа и услуга који су обухваћени контролом могу се повисити само на начин прописан овим законом.

Члан 5.

Контрола цена за одређене производе врши се у производњи, у промету на велико и у промету на мало.

Кад је за поједине производе одређено да се врши контрола цена у производњи, за те производе врши се контрола цена и у промету на велико и у промету на мало.

Кад је за поједине производе одређено да се врши контрола цена у промету на велико, за те производе врши се контрола цена и у промету на мало.

Члан 6.

Послове контроле цена врше Савезни завод за цене, републички заводи за цене и заводи за цене народних одбора, као самостални органи управе, у оквиру надлежности одређених овим законом и прописима донетим на основу њега.

Члан 7.

Заводи за цене у вршењу послова контроле цена сарађују са привредним организацијама, њиховим удружењима и привредним коморама.

Савезни орган управе надлежан за послове цена прописује које су податке привредне организације, њихова удружења и привредне коморе дужни достављати заводима за цене на њихов захтев у вези са спровођењем контроле цена.

II. Контрола цена у производњи

Члан 8.

Савезни орган управе надлежан за послове цена одређује, сагласно одредби члана 3. овог закона, производе за које се врши контрола цена у производњи.

Члан 9.

Републички орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена у производњи врши и за производе за које то није, на основу члана 8. овог закона, одредио савезни орган управе надлежан за послове цена, ако то споразумно предложе Савезни завод за цене и републички завод за цене.

Члан 10.

Произвођачка организација која намерава повисити цене својих производа који су обухваћени контролом цена у производњи, дужна је о намераваном повишењу цена претходно обавестити надлежни завод за цене.

За производе за које је контролу цена одредио савезни орган управе надлежан за послове цена, произвођачка организација подноси обавештење Савезном заводу за цене, а за производе за које је контролу цена одредио републички орган управе надлежан за послове цена — републичком заводу за цене.

Члан 11.

Савезни завод за цене односно републички завод за цене може задржати пријављено повишење цена ако нађе да оно није у складу са политиком цена или са постојећим условима на тржишту.

Надлежни завод за цене не може задржати повишење цена ако је цена у обавештењу произвођачке организације на нивоу или испод нивоа цене на коме, на основу обавештења друге произвођачке организације, није задржао цену истих или сродних производа.

Члан 12.

Савезни завод за цене односно републички завод за цене дужан је о задржавању повишења цена обавестити произвођачку организацију у року од 30 дана од дана подношења обавештења.

Произвођачка организација која је обавештена о задржавању повишења цена не може приступити продаји односних производа по повишењуј цени.

Члан 13.

Ако произвођачка организација сматра да задржавање пријављеног повишења цена није оправдано, има право жалбе савезном односно републичком органу управе који врши надзор над радом завода за цене који је одредио задржавање повишења цена.

Орган из става 1. овог члана дужан је донети решење по жалби у року од 15 дана од дана предаје жалбе.

Против решења донетог по жалби не може се водити управни спор.

Члан 14.

Ако надлежни завод за цене у року од 30 дана од дана кад му је поднето обавештење о повишењу цена не обавести произвођачку организацију о задржавању повишења цена, произвођачка организација може приступити продаји односних производа по повишеним ценама.

На тражење произвођачке организације надлежни завод за цене може скратити рок из става 1. овог члана.

Члан 15.

Орган управе надлежан за послове цена, који је одредио да се врши контрола цена одређених производа, може одредити да се за такве производе подноси обавештење о повишењу цена и над они потичу из увоза.

Члан 16.

Ако Савезни завод за цене односно републички завод за цене нађе да за поједине производе односно групе производа обухваћених контролом цена у производњи постоји тенденција повишења цена ширег значаја, размотриће, у сарадњи са привредном комором, заинтересованим произвођачким организацијама и њиховим удружењима, оправданост оваквог повишења цена и о томе ће доставити мишљење савезном односно републичком органу управе надлежном за послове цена.

Члан 17.

На основу мишљења датог у смислу члана 16. овог закона, савезни односно републички орган управе надлежан за послове цена може прописати да произвођачке организације не могу повисити постојеће цене појединих производа за одређено време, а најдуже за 6 месеци од дана доношења прописа, или да се цене могу повисити али само до одређеног нивоа.

Члан 18.

Прописима савезног органа управе надлежног за послове цена ближе се регулише поступање контроле цена у производњи.

III. Контрола цена у промету

Члан 19.

Савезни орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена у промету на велико врши и за поједине производе за које та контрола није обавезна по члану 5. став 2. овог закона.

Републички орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена у промету на велико врши и за производе за које та контрола није обавезна по члану 5. став 2. овог закона или за које то није одредио савезни орган управе надлежан за послове цена.

Члан 20.

Трговинска привредна организација на велико дужна је о намераваном повишењу марже за производе који су обухваћени контролом цена у промету на велико обавестити републички завод за цене.

Члан 21.

Републички орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена у промету на мало, поред производа за које је контрола цена обавезна у смислу члана 5. овог закона, врши и за поједине прехранбене производе чије цене су од нарочитог значаја за животни стандард грађана и за стабилизацију цена на тржишту.

Члан 22.

Општински народни одбор може одредити да се контрола цена у промету на мало, поред производа за које је та контрола обавезна по чл. 5. и 21. овог закона, врши и за важније прехранбене производе чије су цене од значаја за животни стандард грађана.

Општински народни одбор може за важније прехранбене производе из става 1. овог члана одредити и највише продајне цене односно маржу у промету на мало.

Општински народни одбор може за индустријске производе за које се врши контрола цена одредити маржу у промету на мало.

Овлашћења из ст. 2. и 3. овог члана не односе се на производе за које су савезним или републичким прописима одређене продајне цене на мало односно начин образовања тих цена.

Члан 23.

Трговинске привредне организације на мало дужне су о намераваном повишењу марже за производе који су обухваћени контролом цена у промету на мало по одредбама чл. 5, 21. и 22. овог закона обавестити надлежни завод за цене народног одбора.

Члан 24.

На поступак контроле цена у промету на велико и у промету на мало сходно се примењују одредбе чл. 11. до 14. овог закона.

По жалби трговинске привредне организације на задржавање пријављеног повишења марже решава орган који врши надзор над радом завода за цене који је одредио задржавање цена.

Члан 25.

Ближе прописе о контроли цена у промету на велико доноси савезни орган управе надлежан за послове цена.

Ближе прописе о контроли цена у промету на мало доноси републички орган управе надлежан за послове цена.

IV. Контрола цена услуга

Члан 26.

Савезни орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена врши за поједине услуге од општег значаја.

Републички орган управе надлежан за послове цена може одредити да се контрола цена врши за поједине услуге од значаја за већи део територије народне републике.

Општински народни одбор може одредити да се контрола цена врши за поједине услуге чије су цене од значаја за животни стандард грађана на подручју општине.

Члан 27.

Општински народни одбор може одредити за услуге из члана 26. став 3. овог закона највише продајне цене односно начин образовања цена.

Овлашћење из става 1. овог члана не односи се на услуге за које су савезним или републичким прописима одређене цене односно начин образовања цена.

Члан 28.

Привредне организације и имаоци приватних радњи који врше услуге које су обухваћене контролом цена, дужни су о намераваном повишењу цена тих услуга обавестити Савезни завод за цене ако је контролу цена услуга одредио савезни орган управе надлежан за послове цена, републички завод за цене — ако је контролу цена услуга одредио републички орган управе надлежан за послове цена, а завод за цене народног одбора — ако је контролу цена услуга одредио општински народни одбор.

Члан 29.

На поступак контроле цена услуга сходно се примењују одредбе чл. 11. до 14. и 24. овог закона.

Ближе прописе о контроли цена услуга доноси савезни орган управе надлежан за послове цена.

V. Заводи за цене

Члан 30.

Заводи за цене у оквиру своје надлежности:

- 1) прате кретање цена у производњи и промету робе, кретање цена услуга и кретање трошкова живота;
- 2) прате текућу конјунктуру на тржишту и дају информације о конјунктури;
- 3) врше послове контроле цена;
- 4) дају надлежним органима државне управе предлоге и мишљења о предузимању мера у области цена;
- 5) сарађују са привредним организацијама, њиховим удружењима и привредним коморама, у циљу правилног спровођења политике цена;
- 6) врше и друге послове у вези са ценама у оквиру овлашћења која су им дата посебним прописима или које им ставе у задатак надлежни органи државне управе.

Члан 31.

Савезни орган управе надлежан за послове цена може одредити да републички заводи за цене односно заводи за цене народних одбора врше одређене послове контроле цена из надлежности Савезног завода за цене.

Републички орган управе надлежан за послове цена може одредити да заводи за цене народних одбора врше одређене послове контроле цена из надлежности републичког завода за цене.

Члан 32.

Органи управљања завода за цене су савет и директор.

Савет даје опште смернице за рад завода ради правилног спровођења политике цена, и врши друге послове предвиђене важећим прописима.

Директор руководи непосредно радом завода и спроводи контролу цена на основу важећих прописа и закључака савета.

Члан 33.

Савезни завод за цене оснива Савезно извршно веће.

Уредбом о оснивању Савезног завода за цене ближе се одређују његов делокруг, организација и рад.

Члан 34.

Надзор над радом Савезног завода за цене врши савезни орган управе надлежан за послове цена.

Члан 35.

Савезно извршно веће именује председника и чланове савета Савезног завода за цене из редова представника савезних органа, установа и организација.

Директор Савезног завода за цене је члан савета по свом положају.

Члан 36.

Директора Савезног завода за цене поставља Савезно извршно веће.

Члан 37.

Републички завод за цене и заводи за цене народних одбора оснивају се по прописима које доноси народна република сагласно начелима овог закона.

Прописом из става 1. овог члана може се предвидети да се за подручје две или више општина оснује један завод за цене, као и да у општини у којој не постоји завод за цене послове контроле цена врши посебна служба у оквиру органа управе општинског народног одбора надлежног за послове цена.

VI. Међусобни односи завода за цене**Члан 38.**

Заводи за цене дужни су међусобно сарађивати и једни другима достављати обавештења о кретањима цена и други материјал и податке из свог делокруга, као и предлоге за предузимање мера у области цена.

Члан 39.

У вршењу послова контроле цена републички заводи за цене и заводи за цене народних одбора дужни су поступати по упутствима Савезног завода за цене.

Савезни завод за цене може тражити од републичких завода за цене и завода за цене народних одбора извештаје о њиховом раду и друге податке потребне за вршење послова из своје надлежности.

Права из ст. 1. и 2. овог члана има републички завод за цене према заводима за цене народних одбора.

Члан 40.

Савезни завод за цене стара се о унапређивању службе у републичким заводима за цене и у заводима за цене народних одбора и тим заводима указује стручну помоћ.

Дужности из става 1. овог члана има и републички завод за цене према заводима за цене народних одбора.

VII. Казнене одредбе**Члан 41.**

Привредна организација, самостална установа или друго друштвено правно лице које приступи продаји производа односно вршењу услуга обухваћених контролом цена по повишеним ценама или уз повишену маржу без прописаног обавештења надлежном заводу за цене, или пре истека одређеног рока, или противно одређеном задржавању повишења цена, или које на други начин поступи противно одредбама овог закона или прописа донетих на основу њега, казниће се за привредни

преступ новчаном казном од 50.000 до 2.000.000 динара.

Ако су којом од радњи из става 1. овог члана проузроковане теже штетне последице, привредна организација, самостална установа или друго друштвено правно лице казниће се новчаном казном од 100.000 до 3.000.000 динара.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији, самосталној установи или другом друштвеном правном лицу новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара, а за коју од радњи из става 2. овог члана казниће се одговорно лице новчаном казном од 20.000 до 200.000 динара.

Члан 42.

Ималац приватне радње који учини дело из члана 41. овог закона казниће се за прекршај новчаном казном до 300.000 динара.

Члан 43.

Поред казни за привредни преступ из члана 41. и за прекршај из члана 42. овог закона примениће се и управна мера из члана 34. Закона о тржишној инспекцији.

VIII. Прелазне и завршне одредбе**Члан 44.**

До оснивања Савезног завода за цене послове контроле цена који су овим законом стављени у надлежност Савезног завода за цене вршиће Савезни уред за цене.

Члан 45.

Савезни тржишни инспекторат надлежан је да непосредно врши послове инспекцијског надзора над извршавањем прописа о ценама од стране произвођачких привредних организација.

Овим се не дира у надлежност других органа тржишне инспекције који по одредбама Закона о тржишној инспекцији врше послове надзора из става 1. овог члана.

Члан 46.

Овлашћује се савезни орган управе надлежан за послове цена да, по потреби, доноси ближе прописе за спровођење овог закона.

Члан 47.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Одлука о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60).

До доношења одговарајућих прописа остају на снази прописи донети на основу Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа.

Члан 48.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

403.

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ДОМАЋЕГ ФИЛМА И О ОРГАНИМА ДРУШТВЕНОГ САМОУПРАВЉАЊА У ОБЛАСТИ ФИЛМА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о заштити домаћег филма и о органима друштвеног самоуправљања у области филма, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20.

јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 38
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ДОМАЋЕГ ФИЛМА И О ОРГАНИМА ДРУШТВЕНОГ САМОУПРАВЉАЊА У ОБЛАСТИ ФИЛМА

И. Заштита домаћег филма

Члан 1.

У циљу унапређивања домаће филмске производње све врсте домаћег филма уживају заштиту по овом закону.

Посебним прописима одређују се олакшице организацијама за производњу, за промет и за приказивање филмова.

Члан 2.

Домаћи филм је посебно заштићен и у погледу приказивања.

Организације за приказивање филмова дужне су давати прописима одређени број представа домаћих филмова, и то под најповољнијим условима за њихово приказивање.

Секретаријат Савезног извршног већа за просвету и културу ближе прописује обавезу приказивања домаћих филмова.

Члан 3.

Организације за промет филмова старају се да домаћи филм буде што доступнији грађанима и у том циљу сарађују нарочито са произвођачима домаћих филмова и са организацијама за приказивање филмова.

Члан 4.

Као домаћи филм може се сматрати и филм произведен у сарадњи (копродукцији) са иностраним филмским произвођачима.

Секретаријат Савезног извршног већа за просвету и културу прописује у којим ће се случајевима филм, произведен у сарадњи са иностраним филмским произвођачима, сматрати домаћим филмом.

II. Органи друштвеног самоуправљања у предузећима за производњу, за промет и за приказивање филмова

Члан 5.

У филмским предузећима, поред органа самоуправљања предвиђених општим прописима о привредним организацијама, образују се: у предузећима за производњу филмова — филмски савет, у предузећима за промет филмова — савет за избор филмова и у предузећима за приказивање филмова — савет за програм.

Члан 6.

Филмски савет расправља о програму производње филмова и о свим видовима сарадње са иностраним произвођачима у стварању филмова и даје сагласност на програм и видове сарадње.

Филмски савет расправља о избору филмова са којима предузеће учествује на филмским фестивалима у иностранству и даје сагласност на избор филмова.

Филмски савет прегледа произведене филмове и може обуставити пуштање у промет оног филма

за који сматра да не испуњава основне услове у погледу друштвених задатака.

Филмски савет расправља и о другим питањима која су у вези са остваривањем програма производње филмова и о њима даје мишљење и предлоге органима радничког самоуправљања предузећа.

Филмски савет даје мишљење о предлогу правила предузећа.

Правилима предузећа ближе се утврђују делокруг филмског савета, доступност његовог рада јавности и односи између филмског савета и органа радничког самоуправљања предузећа.

Ако се филмски савет и раднички савет не сагласе у погледу програма производње филмова или других питања из ст. 2. и 3. овог члана, раднички савет може тражити да о спорном питању одлучи арбитражна комисија.

Арбитражну комисију образује и њен састав одређује републички орган надлежан за послове културе.

Члан 7.

Савет за избор филмова разматра предлог плана промета филмова и доставља га са својим примедбама, мишљењем и предлозима радничком савету. Предузеће за промет филмова може купити или на други начин набавити ради стављања у промет само оне филмове са чијом се набавком сагласио савет за избор филмова.

Савет за избор филмова расправља и о другим питањима која су у вези са остваривањем плана промета филмова и о њима даје мишљење и предлоге органима радничког самоуправљања предузећа.

Савет за избор филмова даје мишљење о предлогу правила предузећа.

Правилима предузећа ближе се утврђују делокруг савета за избор филмова, доступност његовог рада јавности и односи између савета за избор филмова и органа радничког самоуправљања предузећа.

Члан 8.

Савет за програм даје предузећу за приказивање филмова мишљење о предлогу програма филмова које ће предузеће приказивати, а може и сам предложити да се поједини филмови унесу у програм.

Ако се предузеће за приказивање филмова бави и прометом филмова, савет за избор филмова врши и послове савета за програм.

Савет за програм расправља и о другим питањима која су у вези са остваривањем програма приказивања филмова и о њима даје мишљење и предлоге органима радничког самоуправљања предузећа.

Савет за програм даје мишљење о предлогу правила предузећа.

Правилима предузећа ближе се утврђују делокруг савета за програм, доступност његовог рада јавности и односи између савета за програм и органа радничког самоуправљања предузећа.

Члан 9.

Раднички савет предузећа за промет филмова односно раднички савет предузећа за приказивање филмова дужан је размотрити мишљења и предлоге одговарајућег савета и ако их не усвоји, обавезан је писмено образложити свој став и о томе га обавестити. Ако одговарајући савет не прихвати образложење радничког савета, може спорно питање изнети пред савет општинског народног одбора надлежан за послове културе ради коначне одлуке.

Члан 10.

Чланове филмског савета и чланове савета за избор филмова именује републички савет надлежан за послове културе, а чланове савета за програм — савет општинског народног одбора надлежан за послове културе.

Чланови савета именују се од грађана који могу допринети извршавању задатака савета и од чланова радног колектива које бира колектив из своје средине.

Директор предузећа је члан савета по свом положају.

Број чланова савета које бира радни колектив, укључујући и директора предузећа, не може бити већи од једне трећине чланова савета и одређује се правилима предузећа.

Број чланова филмског савета, савета за избор филмова односно савета за програм не може бити мањи од седам.

Чланови савета именују се на две године.

III. Јавно приказивање филмова

Члан 11.

Као јавно приказивање филмова сматра се приказивање приступачно јавности и свако приказивање у јавним просторијама или на телевизији.

Члан 12.

Иностранци филмови и филмови произведени у заједници са иностраним произвођачима могу се јавно приказивати у земљи само по одобрењу Савезне комисије за преглед филмова, а домаћи филмови само по одобрењу надлежне републичке комисије за преглед филмова.

Ово одобрење није потребно за филмове које користе наставне и научне установе и друштвене организације за наставне и научне сврхе, као и за филмове на које се примењује Закон о штампи и другим видовима информација.

Комисија за преглед филмова дужна је писмено образложити своје решење.

Ако није дато одобрење за јавно приказивање филма, захтев за јавно приказивање може се обновити по истеку три године од дана доношења одлуке о ускраћивању одобрења.

Ако се филм не увезе или не пусти у промет у року од три године од дана одобрења за јавно приказивање, одобрење престаје да важи.

Одредба става 5. овог члана не односи се на филмове које прибавља Југословенска кинотека.

Члан 13.

Ближе прописе о организацији и раду Савезне комисије за преглед филмова доноси Савезно извршно веће.

Члан 14.

Приходи које Савезна комисија за преглед филмова остварује у вршењу послова из свог делокруга воде се на посебном рачуну.

Овим приходима Комисија самостално располаже ради финансирања својих расхода.

Члан 15.

Не може се јавно приказивати филм:

1) чија је садржина управљена против друштвеног или државног уређења Југославије, против мира и пријатељства међу народима или против човечности;

2) чија садржина вређа част и углед народа Југославије или других народа;

3) чија садржина вређа јавни морал или штетно утиче на васпитање омладине.

IV. Промет филмова са иностранством

Члан 16.

Увоз и извоз филмова сматрају се спољнотрговинском делатношћу.

Члан 17.

Увоз филмова врши у име и за рачун својих чланова пословно удружење, у које се обавезно удружују организације које се баве увозом филмова.

У удружење из става 1. овог члана могу се учланити и предузећа односно установе са производњу филмова.

Члан 18.

У циљу координације увоза филмова, образује се координациони одбор за увоз филмова.

Координациони одбор за увоз филмова решава о годишњем плану увоза филмова, о структури тог увоза по земљама и врстама филмова, као и о расподели средстава намењених за увоз филмова.

Чланове координационог одбора за увоз филмова именује Секретаријат Савезног извршног већа за просвету и културу из редова увозника филмова и представника заинтересованих државних органа, установа и друштвених организација.

Чланови координационог одбора за увоз филмова именују се на две године.

Члан 19.

О представљању кинематографије Југославије на филмским фестивалима у иностранству, на којима се реперезентују кинематографије појединих земаља, стара се Комисија за културне везе са иностранством.

Комисија утврђује на којим фестивалима ће бити представљена југословенска кинематографија и именује посебан жири који врши избор домаћих филмова за те фестивале.

Представљање домаћих филмова на осталим фестивалима у иностранству координира Савет филмске индустрије.

V. Чување филмова и филмског материјала

Члан 20.

Ради коришћења филмова и другог филмског материјала од посебног историјског, уметничког, културног или научног значаја у научне и културно-просветне сврхе, филмови и други филмски материјал чувају се у Југословенској кинотеци.

Члан 21.

Задатак Југословенске кинотеке је да прикупља, обрађује и чува филмове и други филмски материјал од посебног историјског, уметничког, културног или научног значаја, осим филмова чије је чување поверено другим установама.

Југословенска кинотека дужна је филмове и други филмски материјал приказивањем и на други погодан начин стављати на коришћење установама, организацијама и грађанима у научне и културно-просветне сврхе, као и за потребе домаће филмске производње и образовање и усавршавање филмских кадрова.

Ближе прописе о организацији и раду Југословенске кинотеке доноси Савезно извршно веће.

Члан 22.

Произвођачи и организације за промет и увоз филмова дужни су, на захтев Југословенске кинотеке, предати јој бесплатно по једну копију филма, и то од домаћег филма по истеку три године од почетка његовог јавног приказивања, а од увезеног филма одмах по истеку лиценце. Копија увезеног филма не предаје се само ако је то уговором о набавци филма изрично предвиђено.

Копија филма која се доставља мора бити у таквом стању да је могуће филм приказивати.

Члан 23.

Сваки ималац филмова од историјског, уметничког, културног или научног значаја, или од значаја за развита кинематографије, дужан је на захтев Југословенске кинотеке доставити јој податке о тим филмовима и предузимати потребне мере за њихово чување.

VI. Казнене одредбе

Члан 24.

Новчаном казном до 10.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредна организација или друго правно лице ако увезе филм противно члану 17. овог закона.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном до 300.000 динара и одговорно лице у привредној организацији или другом правном лицу.

Члан 25.

Новчаном казном до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредна организација или друго правно лице ако без одобрења јавно прикаже филм (члан 12).

Од привредне организације или другог правног лица које прекршајем из става 1. овог члана прибави имовинску корист, одузеће се целокупни износ тако стечене користи.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном до 20.000 динара и одговорно лице у привредној организацији или другом правном лицу.

Члан 26.

Новчаном казном до 1.000.000 динара казниће се за прекршај произвођач и организација за промет и увоз филмова ако у прописаном року или у прописаном стању не преда на чување Југословенској кинотеци једну копију филма произведеног у земљи односно увезеног, као и други филмски материјал (члан 22).

VII. Прелазне и завршне одредбе

Члан 27.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе: Основни закон о филму („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/56) и Уредба о прегледу филмова за јавно приказивање („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/53 и 43/54).

Члан 28.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, у споразуму са Секретаријатом Савезног извршног већа за просвету и културу, донесе прописе о условима под којима инострани произвођачи филмова могу снимати филмове на територији Југославије.

До доношења прописа из става 1. овог члана примењиваће се одредбе чл. 12. и 13. Основног закона о филму.

Члан 29.

До доношења ближих прописа у складу са овим законом остају на снази: Одлука о заједничкој производњи (копродукцији) филма („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/57); Одлука о приказивању домаћих филмова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/57); Одлука о условима под којима се задружне и привредне организације могу бавити приказивањем филмова за комерцијалне сврхе („Службени лист ФНРЈ“, бр.

33/57) и Наредба о условима под којима установе и друштвене организације могу приказивати филмове и за лица која нису њихови радници и службеници односно чланови („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/57), уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

404.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о допунама Законика о кривичном поступку, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 37
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ДОПУНАМА ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Законику о кривичном поступку („Службени лист ФНРЈ“, бр. 5/60) у наслову главе XXVIII додају се речи: „и опозивање условног отпуста“ и у истој глави после члана 476. додаје се нови члан 476а, који гласи:

„Члан 476а

Предлог за опозивање условног отпуста из разлога предвиђених у члану 57. став 6. Кривичног законика подноси јавни тужилац суду који је донео пресуду у првом степену.

Судија који за то буде одређен извршиће потребне извиђаје ради утврђивања чињеница на које се позива јавни тужилац и прикупиће доказе о свим околностима које су важне за одлуку.

Пре доношења одлуке условно отпуштени ће се саслушати о предлогу за опозивање условног отпуста. Суд може донети одлуку и ако се условно отпуштени не одазове позиву ради саслушања.

О опозивању условног отпуста одлучује суд у седници већа.

Кад донесе решење о опозивању условног отпуста, веће ће одредити притвор ако, с обзиром на остатак казне коју би условно отпуштени имао да издржи и друге околности, постоји опасност да ће побећи. Притвор траје до правоснажности решења о опозивању условног отпуста, а најдуже три месеца.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

405.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О СРЕДСТВИМА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени и допуни Закона о средствима привредних организација, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 34
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О СРЕДСТВИМА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА****Члан 1.**

У Закону о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61) у члану 84. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Овлашћује се Савезно извршно веће да може одредити да поједине привредне организације могу обрачунавати и уплаћивати амортизацију за основна средства на бази набавне вредности тих средстава и кад су она већ отписана.“

Члан 2.

Члан 125. мења се и гласи:

„Привредна организација може ствари које чине основна средства продати иностраним физичким или правним лицима само ради извоза у иностранство, и то уз претходно одобрење савезног Државног секретаријата за спољну трговину, дато у сагласности са савезним органом управе надлежним за одговарајућу грану привреде.

Бродови и други пловни објекти, ваздухоплови, друга превозна средства и средства везе могу се дати у закуп иностраним физичким или правним лицима, или оптеретити у њихову корист хипотеком или на други начин само уз претходно одобрење савезног Државног секретаријата за спољну трговину, дато у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

Привредна организација дужна је кредити за чије су обезбеђење њена основна средства оптерећена хипотеком или на други начин, употребити за повећање својих капацитета или за замену постојећих основних средстава савременијим.

Уговор о продаји, закупу, хипотеци или другом обезбеђењу мора се закључити у писменој форми.

Уговор који није сачињен у писменој форми без правног је дејства.

Ближе прописе о продаји, закупу, хипотеци или другом обезбеђењу на стварима из ст. 1. и 2. овог члана, доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за спољну трговину, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и савезним органима управе надлежним за одговарајућу грану привреде.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

406.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ НА ВАНРЕДНЕ ПРИХОДЕ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА 1962. ГОДИНУ.**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 33
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ НА ВАНРЕДНЕ ПРИХОДЕ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА 1962. ГОДИНУ.****Члан 1.**

У Закону о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61) у члану 2. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Изузетно од одредбе става 3. овог члана, под одређеним личним доходима радника у рудницима угља подразумевају се лични доходи радника обрачунавати на основу просечних личних доходака остварених у протеклој години у индустрији као целини, увећани за 30%.“

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „става 3.“ замењују се речима: „става 4.“.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

407.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ БУЏЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о допуни Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 35
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ БУДЖЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА****Члан 1.**

У Закону о доприносу буџетима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ“, бр 17/61, 44/61 и 52/61) у члану 12. после става 3. додају се три нова става, који гласе:

„Општински народни одбор може прописати да се допунски допринос буџетима из личног дохотка не наплаћује или да се наплаћује по стопи нижој од редовне стопе, зависно од висине месечних личних доходака које остварују поједини радници на подручју општине.

Под месечним личним дохотком, у смислу става 4. овог члана, подразумева се лични доходак остварен у редовном радном односу у једном календарском месецу, без обзира на број радних дана и часова рада проведених на раду у том месецу и без обзира на то да ли се остварен лични доходак односи на рад у том месецу или и на рад у неком ранијем периоду.

На обавезу плаћања доприноса односно на право на ослобођење од плаћања доприноса по ст. 4. и 5. овог члана не утиче просечни месечни износ личног дохотка који поједини радници и службеници остваре у току целе године, него се та обавеза односно ослобођење примењује према износу личног дохотка оствареног у сваком месецу посебно.“

Досадашњи став 4. постаје став 7.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

408.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРОМЕТУ ЗЕМЉИШТА И ЗГРАДА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о промету земљишта и зграда, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 39

22. јула 1962. године

Београд

Председник Републике,

Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРОМЕТУ ЗЕМЉИШТА И ЗГРАДА****Члан 1.**

У Закону о промету земљишта и зграда („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/54 и 19/55) члан 57. мења се и гласи:

„Ко се бави препродајом земљишта, зграда или посебних делова зграда, или ко се неовлашћено бави посредовањем у промету ових непокретности, казниће се затвором и новчаном казном.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

409.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о југословенским стандардима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 32

22. јула 1962. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА****Члан 1.**

У Закону о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60) у члану 4. после става 1. додају се два нова става, који гласе:

„Прописе о квалитету животних намирница доноси Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за народно здравље и социјалну политику и са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство.

Прописе о посебним условима које, поред услова из прописа из става 2. овог члана, морају испуњавати животне намирнице намењене извозу, доноси Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам у сагласности са савезним Државним секретаријатом за спољну трговину.“

Члан 2.

У члану 46. у ставу 1. после речи: „биром“ додају се речи: „који добију овлашћење надлежног савезног органа управе“.

Став 2. мења се и гласи:

„Савезно извршно веће донеће ближе прописе о знаку квалитета.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

410.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О БАНКАМА**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о банкама, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула

1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 31
2. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О БАНКАМА

Члан 1.

У Закону о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) члан 79. мења се и гласи:

„У имовинским односима пословну банку потписује генерални директор односно директор банке сам или два службеника који су за то овлашћени, на начин који прописује статут, ако статут пословне банке другачије не одређује.

Статут пословне банке може предвидети посебан начин потписивања пословне банке у одређеним имовинским односима или до одређене вредности.

Начин потписивања пословне банке у осталим односима одређује банка.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

411.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРУШТВЕНОМ КЊИГОВОДСТВУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о друштвеном књиговодству, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 30
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРУШТВЕНОМ КЊИГОВОДСТВУ

Члан 1

У Закону о друштвеном књиговодству („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/59) члан 2. мења се и гласи:

„Послове из члана 1. овог закона организује и спроводи Служба друштвеног књиговодства.

Служба друштвеног књиговодства је самостална и јединствена служба.

Служба друштвеног књиговодства организује се при Главној централи и при републичким централама Народне банке.

Филијала Народне банке је основна организациона јединица Службе друштвеног књиговодства која истовремено врши и послове који по статуту Народне банке и својој природи спадају у делокруг Народне банке.“

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Служба друштвеног књиговодства има свој статут.

Статут Службе друштвеног књиговодства доноси Савезна народна скупштина, на предлог Савезног извршног већа.“

Члан 3.

Члан 5. мења се и гласи:

„Служба друштвеног књиговодства подноси представничком телу политичкотериторијалне јединице годишњи извештај о свом раду на територији односно подручју те политичкотериторијалне јединице.

Служба друштвеног књиговодства подноси политичко-извршним органима политичкотериторијалних јединица, на њихов захтев или кад то Служба друштвеног књиговодства нађе за потребно, повремено извештаје о извршавању појединих задатака.“

Члан 4.

У члану 7. у ставу 1. реч: „банке“ на два места замењује се речима: „Службе друштвеног књиговодства“.

У ставу 3. речи: „на предлог Народне банке,“ и зарез испред њих бришу се.

Члан 5.

Члан 8. мења се и гласи:

„Корисници друштвене имовине дужни су:

1) целокупан платни промет односно финансијско пословање вршити преко Службе друштвеног књиговодства и код ње држати сва своја новчана средства на жиро-рачунима и другим рачунима;

2) налоге за вршење промена на рачунима код Службе друштвеног књиговодства издавати на прописан начин;

3) уз налоге за исплату односно уплату подносити Служби друштвеног књиговодства и потребну документацију, ради утврђивања законитости и рачунске исправности обавезе плаћања односно уплате;

4) Служби друштвеног књиговодства подносити обрачуне, финансијске планове односно предрачуне прихода и расхода, бруто билансе, завршне рачуне и друге документе, податке и извештаје одређене посебним прописима;

5) своје књиговодство водити по посебним прописима тако да оно обезбеђује податке потребне за утврђивање стања друштвених средстава којима располажу и за праћење промена које настају у тим средствима;

6) податке о стању и кретању новчаних средстава у свом књиговодству ускладити са одговарајућим подацима Службе друштвеног књиговодства у роковима и на начин које утврђују посебни савезни прописи;

7) инспекторима Службе друштвеног књиговодства и другим њеним службеницима овлашћеним за вршење контроле обезбедити преглед пословних књига, докумената и других података, као и пословних просторија, залиха робе и остале имовине ради контроле њиховог финансијског и материјалног пословања, и у том циљу пружити им потребна објашњења, дати изјаве и сл.;

8) о примедбама и предлозима садржаним у извештајима, налазима, решењима и анализама Службе друштвеног књиговодства, који се односе на финансијско и материјално пословање, на захтев Службе друштвеног књиговодства поднети извештај радничком савету, њему одговарајућем или другом законом одређеном органу управљања, и извести Службу друштвеног књиговодства о седници на којој ће се разматрати њене примедбе и предлози;

9) поступити по решењу које Служба друштвеног књиговодства донесе по одредбама овог закона.

Поред обавеза које имају по ставу 1. овог члана као корисници друштвених средстава по одредбама овог закона, банке су дужне достављати Служби друштвеног књиговодства одређене податке о пословању њихових комитената, које пропише Савезно извршно веће или орган управе који оно одреди.

Раднички савет, њему одговарајући или други законом одређени орган управљања дужан је на првој наредној седници узети у разматрање примедбе и предлоге из тачке 8. става 1. овог члана и по њима донети одлуку а, по потреби, и предузети одговарајуће мере.

О одлуци коју донесе, орган управљања из става 3. овог члана дужан је извести Службу друштвеног књиговодства у року од осам дана од дана доношења одлуке."

Члан 6.

После члана 8. додаје се нови члан 8а, који гласи:
„Савезни Државни секретаријат за послове финансија, на предлог Службе друштвеног књиговодства, доноси ближе прописе о подношењу докумената из члана 8. став 1. тачка 3. овог закона и прописује за поједине врсте корисника друштвених средстава књигодрствене рачуне које су дужни водити ради обезбеђивања података Служби друштвеног књиговодства."

Члан 7.

У члану 9. речи: „код банке“ бришу се.

Члан 8.

У члану 11. став 4. мења се и гласи:

„Решења доносе старешине Службе друштвеног књиговодства, њени инспектори и други њени посебно овлашћени стручни службеници."

Члан 9.

У члану 19. став 2. брише се.

Члан 10.

У члану 20. речи: „и стручна удружења“ бришу се, а пре речи: „установе социјалног осигурања“ додају се речи: „самосталне установе;"

Члан 11.

После наслова главе II додаје се нови члан 20а, који гласи:

„Задаци Службе друштвеног књиговодства јесу:

1) да, у својству друштвеног књиговође, води евиденцију о променама и кретањима на рачунима средстава корисника друштвене имовине, као и о остваривању, расподели и коришћењу друштвених средстава и располагању тим средствима, и да саставља статистичке и друге извештаје о тим променама и кретањима;

2) да контролише и утврђује законитост остваривања, расподеле и коришћења друштвених средстава и располагања тим средствима;

3) да прати и анализира остваривање, расподелу и коришћење друштвених средстава, располагање тим средствима и финансијско и материјално пословање корисника друштвене имовине, и да ука-

зује на проблеме и даје предлоге за њихово решавање;

4) да организује и врши платни промет и да врши друге услуге корисницима друштвене имовине у вези са њиховим међусобним плаћањима и обрачунима;

5) да врши и друге послове који јој буду савезним законом стављени у задатак, а који су у складу са њеним основним задацима.

Поред задатака из става 1. овог члана, Служба друштвеног књиговодства извршава и упутства гувернера Народне банке ради обезбеђења емисионих, кредитних, обрачунских и других функција Народне банке."

Члан 12.

У члану 21. уводна реченица мења се и гласи:

„У оквиру задатака из члана 20а. овог закона Служба друштвеног књиговодства врши следеће послове:"

После тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

„2а) организује и врши послове платног промета;"

Тачка 12. мења се и гласи:

„12) врши одређена права и обавезе у погледу правилне примене прописа о платном промету који врше друге банке;"

После става 1. додају се два нова става, који гласе:

„Послове платног промета организује Служба друштвеног књиговодства на начин који најбоље обезбеђује интересе и потребе привреде и других служби, користећи савремену опрему и друга техничка средства да би се послови платног промета вршили ефикасно, на најекономичнији начин и у што краћем року.

Служба друштвеног књиговодства врши платни промет на начин којим се Народној банци обезбеђује извршавање њених функција."

Члан 13.

Члан 23. мења се и гласи:

„На челу Службе друштвеног књиговодства стоји генерални директор Службе друштвеног књиговодства, који одговара за рад целокупне Службе.

Генерални директор може имати заменика и једног или више помоћника.

Генералног директора, његовог заменика и помоћника поставља и разрешава Савезно извршно веће.

На челу Службе друштвеног књиговодства при републичкој централи Народне банке стоји главни директор Службе друштвеног књиговодства, који по пословима Службе друштвеног књиговодства одговара генералном директору Службе друштвеног књиговодства.

Главном директору у раду помажу помоћници. Директор филијале Народне банке је и старешина Службе друштвеног књиговодства и за послове Службе друштвеног књиговодства одговара непосредно главном директору Службе друштвеног књиговодства."

Члан 14.

У члану 24. став 1. после речи: „инспектори“ ставља се тачка, а даљи текст брише се.

Члан 15.

Члан 25. мења се и гласи:

„Статутом Службе друштвеног књиговодства утврђује се нарочито: унутрашња организација Службе друштвеног књиговодства, делокруг појединих организационих јединица, међусобни односи тих јединица, систематизација радних места, систем на-

грађивања, постављање службеника и њихова дисциплинска одговорност, овлашћења појединих органа Службе, као и органи управљања и њихова надлежност.“

Члан 16.

Члан 26 мења се и гласи:

„Генерални директор Службе друштвеног књиговодства стара се о организацији и раду целокупне Службе.

У оквиру своје надлежности главни директор Службе друштвеног књиговодства и директори филијала Народне банке старају се о правилном функционисању Службе друштвеног књиговодства.“

Члан 17.

У члану 27. у ставу 1. речи: „гувернер Народне банке“ замењују се речима: „генерални директор Службе друштвеног књиговодства“.

Став 2. мења се и гласи:

„Упутства којима се регулише вршење платног промета доноси генерални директор Службе друштвеног књиговодства, у сагласности са гувернером Народне банке.“

Став 3. брише се.

Члан 18.

После члана 28. додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 28а.

Приходи и расходи Службе друштвеног књиговодства утврђују се финансијским планом који је посебан део у финансијском плану Народне банке.

Наредбодавац за извршење финансијског плана Службе друштвеног књиговодства је генерални директор Службе друштвеног књиговодства.

Члан 28б.

Генерални директор Службе друштвеног књиговодства поставља и разрешава службенике Службе друштвеног књиговодства.

Ово право генерални директор може пренети на одређене руководеће службенике Службе друштвеног књиговодства.“

Члан 19.

У члану 38. у ставу 3. реч: „банка“ замењује се речима: „Служба друштвеног књиговодства“.

Члан 20.

У члану 49. у ставу 1. у тачки 2. речи: „код банке“ бришу се.

У ставу 3. речи: „генерални финансијски инспектор“ замењују се речима: „генерални директор Службе друштвеног књиговодства или службеник кога он овласти“.

У ставу 4. реч: „банци“ замењује се речима: „Служби друштвеног књиговодства“.

Члан 21.

У члану 54. у ст. 2. и 3. речи: „код банке“ бришу се.

Став 5. мења се и гласи:

„По захтеву за поновно испитивање решавају главни директори Службе друштвеног књиговодства односно генерални директор Службе друштвеног књиговодства или службеник кога он овласти.“

Члан 22.

У члану 57. на свим местима речи: „генерални финансијски инспектор“ замењују се речима: „генерални директор Службе друштвеног књиговодства или службеник кога он овласти“ — у одговарајућим падежима.

Члан 23.

У члану 59. у ставу 2. на оба места речи: „генерални финансијски инспектор“ замењују се речима: „генерални директор Службе друштвеног књиговодства или службеник кога он овласти“.

Члан 24.

У члану 61. у ставу 2. реч: „банка“ брише се.

Члан 25.

У члану 70. у ставу 1. речи: „или службеник банке из члана 2. став 3. овог закона“ бришу се.

У ставу 2. после речи: „књиговодства“ ставља се тачка, а даљи текст брише се.

Члан 26.

У члану 71. ст. 2. до 4. мењају се и гласе:

„Изузетно од одредаба члана 394. Закона о јавним службеницима, кад је у питању дисциплински преступ, дисциплински поступак води се код посебног дисциплинског суда Службе друштвеног књиговодства при централни Народне банке за народну републику, као суда првог степена.

Посебан дисциплински суд Службе друштвеног књиговодства при Главној централни Народне банке суди у првом степену по дисциплинским преступима службеника Службе друштвеног књиговодства при Главној централни Народне банке, а у другом степену по жалбама против пресуда и решења посебног првостепеног дисциплинског суда Службе друштвеног књиговодства при републичкој централни Народне банке.

По жалбама против првостепених пресуда посебног дисциплинског суда Службе друштвеног књиговодства при Главној централни Народне банке решава савезни Виши дисциплински суд.“

Члан 27.

Члан 72. брише се.

Члан 28.

Чл. 73. до 75. мењају се и гласе:

„Члан 73.

Новчаном казном од 20.000 до 5.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредна организација, самостална установа, друштвена организација или друго правно лице:

1) ако не отклони утврђене неправилности и не изврши наређене мере предвиђене овим законом у року одређеном решењем Службе друштвеног књиговодства;

2) ако изврши плаћање противно одредбама овог закона и на основу њега донетих прописа;

3) ако се у свом пословању не придржава стручних упутстава Службе друштвеног књиговодства.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 2.000 до 100.000 динара и одговорно лице у привредној организацији, самосталној установи, друштвеној организацији или другом правном лицу.

Члан 74.

Новчаном казном од 20.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредна организација, самостална установа, друштвена организација или друго правно лице:

1) ако не дозволи односно не омогући инспектору Службе друштвеног књиговодства или овлашћеном службенику Службе друштвеног књиговодства да у редовном радном времену изврши преглед у смислу одредаба овог закона, или га омете у вршењу прегледа;

2) ако не достави Служби друштвеног књиговодства своје обрачуне, предрачуне, финансијске пла-

нове, бруто билансе, завршне рачуне, друге документе или друге податке који су одређени прописима или стручним упутствима Службе друштвеног књиговодства;

3) ако на писмени захтев Службе друштвеног књиговодства не да у року од осам дана од дана достављања захтева тражено објашњење или изјаву.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 50.000 динара и одговорно лице у привредној организацији, самосталној установи, друштвеној организацији или другом правном лицу.

Члан 75.

Новчане казне из члана 73. став 1. и члана 74. став 1. овог закона падају на терет средстава одређених за личне дохотке радника приредних организација, самосталних установа, друштвених организација и других правних лица."

Члан 29.

Чл. 78. и 79. бришу се.

Члан 30.

После досадашњег члана 79. додаје се нови члан 79а, који гласи:

"До доношења статута Службе друштвеног књиговодства унутрашњу организацију Службе друштвеног књиговодства, делокруг појединих организационих јединица, међусобне односе тих јединица, систематизацију радних места, начин постављања и разрешавања службеника, начин одређивања личних доходака, као и овлашћења појединих органа Службе друштвеног књиговодства, одређује својим решењем генерални директор Службе друштвеног књиговодства, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија."

Члан 31.

После члана 81. додаје се нови члан 81а, који гласи:

"Распоред службеника Народне банке на радна места у Служби друштвеног књиговодства врши генерални директор Службе друштвеног књиговодства у споразуму са гувернером Народне банке, односно руководећи службеници које они овласте.

Генерални директор Службе друштвеног књиговодства, у споразуму са гувернером Народне банке, односно руководећи службеници које они одреде, издвојиће средства Народне банке потребна за рад Службе друштвеног књиговодства.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за послове финансија да, по потреби, донесе ближе прописе о распореду службеника Народне банке на радна места у Служби друштвеног књиговодства и о томе која се средства Народне банке издвајају за рад Службе друштвеног књиговодства.

Члан 32.

Овлашћују се Законодавни одбор Савезног већа и Законодавни одбор Већа произвођача Савезне народне скупштине да утврде и издају пречишћени текст Закона о друштвеном књиговодству, пошто изврше потребне редакцијске измене.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

412.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ВИНУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о вину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године.

П. Р. бр. 42
22. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ВИНУ

Члан 1.

У Закону о вину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/57 и 27/59) у члану 16. бројеви: 8. и 9. бришу се.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

413.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОДЕЉИВАЊУ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ

1. Из средстава привредних резерви федерације која се образују сходно тачки 4. главе XVI Савезног друштвеног плана за 1962. годину, додељује се износ од 262 милиона динара за давање дотације привредној организацији Истарски угљенокопи, Раша, на име покрића рударских штета насталих у 1961. и 1962. години.

2. Ближе прописе о давању дотације из тачке 1. ове одлуке донеће Савезно извршно веће.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 56
22. јула 1962. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др Младен Ивковић, с. р.

414.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА 1962. ГОДИНУ

1. Из средстава привредних резерви федерације, која се образују сходно тачки 4. главе XVI Савезног друштвеног плана за 1962. годину, ставља се на располагање Народној банци износ од 3.812 милиона динара ради кредитирања посебних потреба у електропривреди.

Средства из тачке 1. ове одлуке Народна банка ће употребити за давање кредита Заједници југословенске електропривреде у износу од 2.723 милиона динара — за покриће мањка електропривредних заједница у 1961. години, и за давање кредита републичким електропривредним заједницама у износу од 1.089 милиона динара — за подмирење разлике у њиховим фондовима погонске спремности.

2. Средства од отплаћивања кредита из става 2. тачке 1. ове одлуке уплаћиваће се у привредне резерве федерације.

3. Савезно извршно веће прописало је услове под којима ће Народна банка одобрити кредите из тачке 1. ове одлуке.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 57

22. јула 1962. године

Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др Младен Ивковић, с. р.

415.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ОДОБРЕЊУ ЗАВРШНОГ РАЧУНА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА ЗА 1961. ГОДИНУ

1. Одобрава се завршни рачун Општег инвестиционог фонда за 1961. годину, и то:

а) са стањем извршења укупног прилива и утрошка средстава фонда за ту годину са:

- 1) укупним приходима — 376,1 милијарди динара
- 2) укупним расходима — 451,0 милијарду динара
- 3) вишком утрошених средстава из прилива за 1961. годину — — — — 74,9 милијарде динара

б) са стањем биланса фонда на дан 31. децембра 1961. године са:

- 1) укупним средствима — 1.256,7 милијарди динара

- 2) пласманом средстава фонда — — — — 1.372,8 милијарде динара

- 3) укупним вишком утрошених средстава — — — — 116,1 милијарди динара

2. Покриће вишка утрошених средстава од 116,1 милијарди динара регулисаће се Савезним друштвеним планом за 1963. годину.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 67

22. јула 1962. године

Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др Младен Ивковић, с. р.

416.

На основу члана 15. тачка 6. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОПУНАМА САВЕЗНОГ ДРУШТВЕНОГ ПЛАНА ЗА 1962. ГОДИНУ

1. У Савезном друштвеном плану за 1962. годину у тачки 1. одељка I главе XIII после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, друштвени инвестициони фондови народних република могу употребити до 65% од средстава остварених у текућој години по основи наплаћених анuitета. Из ових средстава могу се давати инвестициони кредити у основна средства за оне привредне објекте који се могу завршити у 1962. години или најдоцније до 30. јуна 1963. године, а чијом се производњом повећава извоз или смањује увоз или отклања дефицитарност на домаћем тржишту, ако су за финансирање таквих објеката већ искоришћена средства инвеститора и друштвених инвестиционих фондова општина, срезова и народних република.“

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

2. У одељку II главе XIII после тачке 15. додаје се нова тачка 15а, која гласи:

„15а. Анuitети по кредитима одобреним из Општег инвестиционог фонда из средстава додељених Општем инвестиционом фонду за давање кредита за набавку опреме научних установа у висини од 500 милиона динара по Одлуци о додељивању средстава из привредних резерви федерације („Службени лист ФНРЈ“, бр. 44/60), уплаћују се у Савезни фонд за научни рад до потпуне исплате тих кредита.“

Средства од анuitета из става 1. ове тачке може Савезни фонд за научни рад употребити само за давање инвестиционих кредита у области научноистраживачког рада.“

3. У тачки 5. главе XIV на крају става 1. тачка се замењује резом и после тога додаје се нови текст, који гласи:

„као и средстава положених код специјализоване банке у вези са кредитима и зајмовима закљученим у иностранству за увоз опреме, репродукционог ма-

теријала и друге робе и средстава положених код специјализоване банке на име гарантних износа и учешћа у трошковима инвестиција по кредитима добивеним из Општег инвестиционог фонда. Ова банкарска средства специјализоване банке користе првенствено за давање кредита за набавку одређене домаће опреме серијске производње, као и за кредитирање увоза опреме из земаља где се располаже већим износом страних средстава плаћања.“

4. У тачки 1. главе XVII на крају одредбе под 3 тачка и зарез замењују се зарезом и додају речи: „прописе о повластицама у саобраћају, као и прописе о коришћењу дотација одобрених из средстава федерације привредним организацијама поморског, речног и ваздушног саобраћаја за вршење редовног путничког саобраћаја на одређеним линијама од интереса за федерацију;“.

5. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 51

22. јула 1962. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

417.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О СТОПАМА ДОПРИНОСА ИЗ ДОХОТКА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. У Одлуци о стопама доприноса из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61, 44/61 и 52/61) у тачки 2. под 1 речи: „привредне организације за производњу намештаја“ замењују се речима: „привредне организације дрвне индустрије за производњу намештаја и занатска предузећа и радње за производњу дрвеног намештаја“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у Службеном листу ФНРЈ, а примењиваће се од 1. јула 1962. године.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 65

22. јула 1962. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

418.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О КАМАТНИМ СТОПАМА НА ФОНДОВЕ У ПРИВРЕДИ

1. У Одлуци о каматним стопама на фондове у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61, 26/61 и 52/61) у тачки 2. под 1 речи: „рудници угља“ бришу се.

У тачки 2. под 3 под а) испред речи: „предузећа електропривреде“ додају се речи: „рудници угља“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 55

22. јула 1962. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

419.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 20. јула 1962. године и на седници Већа произвођача од 20. јула 1962. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О НАЈВИШИМ КАМАТНИМ СТОПАМА КОЈЕ БАНКЕ МОГУ УГОВАРАТИ

1. У Одлуци о највишим каматним стопама које банке могу уговарати („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) у тачки 1. ст. 1. и 2. стопа: „10%“ замењује се стопом: „7,5%“.

2. На кредите уговорене пре дана ступања на снагу ове одлуке, ова одлука ће се примењивати од 1. јула 1962. године.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 52

22. јула 1962. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

420.

Да би се развој трговине убрзао и довео у склад са општим привредним развојем земље и да би се унапређивала организација робног промета на савременим принципима, Савезна народна скупштина, пошто су претходно у одборима за народну привреду оба дома разматрани постојеће стање у трговини и могућности њеног даљег развоја, донела је на седницама Савезног већа и Већа произвођача, одржаним 20. јула 1962. године,

РЕЗОЛУЦИЈУ О УНУТРАШЊОЈ ТРГОВИНИ

1. Брз развој производних снага и целокупне привреде поставља пред трговину све обимније и сложеније задатке. Модерна производња мора у трговини имати адекватан механизам за равномеран и економичан пласман произведене робе, а модерна трговина треба да врши и самосталну позитивну улогу у односу на саму производњу. У условима сталног пораста потрошње и мењања њене структуре, снабдевање становништва постаје све сложенија привредна делатност, за чије успешно вршење је потребан ефикасан и модеран механизам.

Заостајање у досадашњем развоју трговине према осталим привредним кретањима доводи до знатних тешкоћа у њеном функционисању, како у пласирању произведене робе, тако и у снабдевању становништва. Ово би у даљем кретању долазило још јаче до изражаја ако се не би убрзала материјална изградња трговине и њена модернизација, и ако се не би бољом организацијом побољшала њена ефикасност у повезивању производње и потрошње. Заостајање трговине представља диспропорцију у нашем привредном развоју, коју треба отклонити, да би ова привредна делатност могла успешно да врши своју функцију у процесу социјалистичке друштвене репродукције. Уклањање ове диспропорције представља нужну потребу нашег друштва и један од важних услова привредне стабилизације и привредног развоја.

Неизграђена техничка база трговине и недостаци у њеној организацији — уз друге проблеме нашег тржишта — омогућују да се у пословању трговинских организација испољавају разне субјективне слабости које појачавају тешкоће у снабдевању становништва и за чије отклањање треба да се одлучно заложу радни колективи у трговини и цела друштвена заједница.

2. Даљим усавршавањем привредног система треба трговини обезбедити нормалне економске услове да се развија као самостална привредна делатност.

При одређивању инструмената којима се усмерава пословање трговинских привредних организација, треба настојати да се марже и зараде трговинских привредних организација у што већој мери вежу за реални обим промета, да би трговина била подстицавана да продаје све врсте производа и да остварује већи промет, а не да повећава цене.

Унутрашњом расподелом дохотка у трговинским привредним организацијама и системом награђивања треба такође у највећој мери подстицати радне колективе на повећање промета, економичније пословање и боље услуживање потрошача, повезујући што више награђивање са оствареним радним утичком.

Треба даље усавршавати раднико самоуправљање у трговинским привредним организацијама, прилагађајући га посебним условима ове привредне делатности, јер је то најефикаснији начин за побољшавање њихове унутрашње организације и пословања. У условима стварања крупнијих трго-

винских привредних организација треба обезбедити да у пословним јединицама оваквих организација дође до пуног изражаја радничко самоуправљање, у циљу сређивања унутрашњих економских односа и бољег функционисања предузећа као целине.

Унапређујући методе пословања и стимулирања радних колектива у трговини, треба такође усавршавати контролу друштвене заједнице над радом трговинских привредних организација, да би се појачала њихова одговорност према потрошачима и онемогућило неправилно повећавање цена и друге негативне појаве у промету.

3. Садашњи односи у капацитету трговине на мало према кретању производње и промету указују на неопходност да се њен развој убрза, јер је то нужан услов да се трговина оспособи за вршење својих функција. Да би се ово постигло потребно је повећати инвестициона улагања за развој и модернизацију трговине на мало, и то из следећих извора:

1) Трговина на мало треба сама из оствареног чистог прихода да одваја што је могуће већа средства за проширивање својих капацитета и модернизацију свог пословања.

2) Учешће произвођачких организација у финансирању изградње капацитета потребних робном промету треба да буде много јаче, јер од тих капацитета и њиховог функционисања зависи могућност брже реализације производње. Произвођачи треба у већој мери него до сада међусобним удруживањем средстава да помогну изградњу малопродајних капацитета.

3) У развоју трговинске мреже на мало треба да учествују и трговинске привредне организације на велико, путем отварања сопствених продавница, а затим удруживањем средстава са трговинским привредним организацијама на мало ради проширивања малопродајних капацитета.

4) Локални друштвени инвестициони фондови треба знатно више него до сада да учествују у финансирању инвестиција у трговини.

Већом концентрацијом средстава у локалне инвестиционе фондове треба обезбедити рационалнија и економичнија улагања и усмеравање развоја трговине у правцу њене модернизације.

5) Народне републике, старајући се о складном развоју привреде, треба да преузму већу бригу и одговорност за модернизацију и развој трговине и за спровођење савремене концепције њеног развоја. Улагањима из републичких инвестиционих фондова, везујући их за учешће трговинских привредних организација и локалних инвестиционих фондова, треба вршити усмеравање инвестиција у савременије типове организација и њихову опрему.

Нова улагања у развој трговине, ма из којих извора потицала, треба да су усмерена првенствено на савремене облике трговинских организација. Проширење и реконструкција малопродајне мреже на тој основи треба да смањују трошкове промета, повећавају продуктивност рада и побољшавају услове за услуживање потрошача.

Плански органи треба у друштвеним плановима на свим нивоима да воде рачуна о потребним пропорцијама у развоју трговине и осталих области и грана да би се обезбедило општи складан привредни развој, у коме би могла трговина да врши ефикасно своју функцију.

4. Треба посветити нарочиту пажњу чвршћем и економичнијем повезивању трговинских привредних организација са производњом. У том погледу модерно опремљена крупна детаљистичка предузећа имају значајна предимства над уситњеном трговином, па основна оријентација у даљем развоју трговине треба да буде стварање оваквих организација, јер ће модерна производња баш међу њима налазити главног партнера на тржишту.

Стварање крупнијих предузећа у трговинској мрежи на мало не треба вршити административним

и механичким спајањем постојећих технички заосталих организација.

Што се тиче типова продајних објеката, требало би убудуће развој трговинске мреже на мало усмерити на изградњу савремених продавница са самоуслугом и самоизбором, снабдевачких центара, универзалних и специјализованих робних кућа и специјализованих продавница за продају робе из појединих трговинских струка.

Међутим, било би погрешно држати се шаблона у том погледу. Трговинску мрежу треба развијати према специфичним потребама и условима одређеног подручја, водећи рачуна о материјалним могућностима и трошковима изградње и пословања оваквих објеката.

Модернизацију треба усмерити на све фазе и процесе у робном промету — од производње до потрошње. Ово се нарочито односи на претходно припремање робе, на дораду и паковање. Индустријско паковање прехрамбене па и друге робе све више се указује као нужна потреба бржег промета робе и квалитетнијег услуживања потрошача.

Већу пажњу треба посветити организовању трговинске мреже на селу и у туристичким местима. Поред развијања мреже продавница са савременим системом продаје, било би корисно да постојећа или нова предузећа организују мрежу одговарајућих јефтинијих продавница.

Комуне треба активно да помажу произвођачким и трговинским предузећима да стварају мрежу продавница на ширим подручјима, јер је то један од начина нужног интегрирања нашег тржишта и његовог извлачења из локалне ограничености.

5. Треба стално што више смањивати непотребно просистичко посредовање у промету и ићи на елиминисање верижне трговине. У том циљу потребно је нарочито усмерити кредитну политику, која ће фаворизовати трговину на мало и директни пут робе од производње до потрошње. До свођења просистичког посредовања на економски оправдану меру и елиминисања разних облика верижне трговине треба да доведе и друштвена контрола, па и административне мере.

У даљем развоју трговине на велико треба се оријентисати на њену модернизацију и појачати њену друштвену одговорност коју има у промету робе.

6. За нормално функционисање трговина мора располагати довољним обртним средствима, с тим што је трајно упућена да највећи део потребних обртних средстава прибавља из банкарских кредита.

Зато комуналне и републичке банке, водећи рачуна о важности коју делатност трговине има за реализацију произведене робе и снабдевање потрошача, треба да успоставе трајније кредитне односе са трговином и да обезбеђују, првенствено трговини на мало, потребне кредите за обртна средства, уз услове који њој економски одговарају.

7. Треба посветити нарочиту пажњу унапређивању организације промета пољопривредних производа. Модерна социјалистичка производња захтева да трговинске организације успоставе чвршће и стабилније пословне односе са пољопривредним организацијама. Такво повезивање треба да обезбеди стабилност у производњи, што је битан услов и за сигурно и стално снабдевање тржишта. У том правцу треба значајну улогу да имају крупне трговинске организације, оријентисане на трајну пословну сарадњу са произвођачким организацијама и оспособљене да врше интервенције на тржишту.

Земљорадничке задруге треба и даље да буду један од основних фактора у организовању и усмеравању производње на приватном сектору и у испоруци производа са овог сектора тржишту. Ради тога треба задруге организационо, технички и кадровски јачати.

Треба развијати систем уговарања производње и испоруке пољопривредних производа између трговинских и других привредних организација с

једне стране и пољопривредних произвођачких организација с друге стране.

Неопходно је да се комуне у већој мери ангажују у сређивању тржишта прехрамбених производа, да би се обезбедила стабилност понуде и цена на овом тржишту. Ово треба нарочито постићи даљим развијањем пословних односа између трговине и производње, обезбеђивањем потребних резерви прехрамбених артикала за интервенције, јачањем трговинске мреже и контролом њеног рада.

8. Један од основних принципа у робном промету мора бити јединственост нашег тржишта, за које све привредне организације послују под једнаким условима, без обзира на ком подручју се налазе.

У последње време је често долазило до нарушавања јединства југословенског тржишта и до његовог затварања на ужим и ширим подручјима, што се врло неповољно одражавало на његово функционисање. А долазиле су до изражаја и разне монополистичке тенденције у промету, у различитим формама: упућивање промета преко једног предузећа и искључивање из промета других организација, међусобни договори о подручјима, о ценама итд.

Ове појаве имају негативан утицај на производњу и услове снабдевања потрошача и због тога их треба најоштрије сузбијати.

9. У савременом кретању наше привреде и постојећем привредном систему потребно је дати знатно већу улогу политици цена, која треба да буде сталан инструмент планског усмеравања. А треба у знатној мери побољшати и развити и механизам за спровођење политике цена и организације за евиденције и контролу цена.

Требало би прописима трајније регулисати спровођење евиденције и контроле цена, утврдити организацију службе контроле цена и повезати је са текућим конјунктурним истраживањима на тржишту.

10. Ради редовног снабдевања потрошача основним прехрамбеним производима и индустрије потребним репродукционим материјалом, као и ради спречавања нежељених осцилација цена, потребно је јачати материјалне резерве федерације.

Такође треба стварати резерве важнијих прехрамбених производа у народним републикама и градовима. Ваља оспособити посебне службе и одговарајуће привредне организације за спровођење материјалних интервенција на тржишту и појачати улогу тржишних резерви као инструмента за стабилизацију производње и промета.

11. Систем, организацију и садржину образовања кадрова у трговини треба што више приближити потребама трговине и тежњама њеног развоја и модернизације. Нарочито је важно да трговинска предузећа сама посвете већу бригу стручном уздизању својих кадрова.

Органи државне управе и коморе треба активније да се ангажују у пружању помоћи предузећима при оспособљавању кадрова, у координацији делатности трговинских предузећа на том подручју, као и при удруживању средстава за финансирање оних облика образовања који су од интереса за шира подручја.

12. За отклањање субјективних слабости, као што су: пасиван однос према потрошачима; недовољна одговорност према потрошачима за квалитет робе и за пружање услуга ради одржавања и оправке технички сложених производа; слабо обавештавање потрошача о својствима робе и о начину употребе одређених производа; спекулативне тенденције при одређивању цена итд. — које се испољавају у пословању знатног броја трговинских организација, — потребно је одлучно ангажовање органа радничког самоуправљања у трговини, затим народних одбора, комора, синдикалних и других друштвено-политичких организација.

Осим тога, треба и правним прописима обезбедити ефикасније мере за сузбијање оваквих појава.

13. Потребно је и даље неговати постојеће облике друштвене иницијативе за правилан развитак трговине, а треба приступити и развијању нових форми.

Друштвено-политички органи који извршавају и управну функцију, треба ефикасније да дејствују у својству друштвеног органа који непосредно утиче на развитак и пословање трговине на свом подручју.

Све шира делатност стамбених заједница на задовољавању свакодневних потреба становништва омогућава да убудуће активност савета потрошача дође у знатно већој мери до изражаја него до сада, па се грађанима пружа прилика да утичу и овим путем ради бољег снабдевања и правилнијег рада трговине.

Потребно је да надлежни државни органи изврше допуне прописа из те области, да би се омогућио шири развој друштвене иницијативе за унапређивање трговине и побољшање њеног пословања.

Потребно је да се сви органи и организације, а нарочито трговинска и произвођачка предузећа, на родни одбори и народне републике, као и коморе, у највећој мери заложу за спровођење препорука ове резолуције.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 53

22. јула 1962. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

421.

На основу члана 46. став 2. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ЗНАКУ КВАЛИТЕТА ПРОИЗВОДА

1. Основне одредбе

Члан 1.

Стручне друштвене организације, институти и бирои (у даљем тексту: организације) могу под условима одређеним одредбама ове уредбе установљавати у оквиру своје специјалности знакове квалитета за одређене врсте производа.

Члан 2.

Знак квалитета састоји се од карактеристичних слова односно цртежа или њихових комбинација, и ставља се на производ ради означавања да тај производ има одређени квалитет.

Члан 3.

Знак квалитета за одређену врсту производа треба, по правилу, да буде јединствен за целу територију Југославије.

Члан 4.

Знак квалитета за одређену врсту производа може установити само организација која има услова да организује стручно и ефикасно проверавање квалитета производа за који установљава знак квалитета.

Организација не може установљавати знак квалитета за ону врсту производа коју она сама производи, нити за производе произвођача који финансирају ту организацију.

Члан 5.

За установљавање знака квалитета потребно је овлашћење савезног органа управе надлежног за послове области из које је производ за који се знак квалитета установљава.

Овлашћење за установљавање знака квалитета даје орган из става 1. овог члана на захтев организације, а по претходно прибављеном мишљењу привредне коморе.

Члан 6.

У захтеву за давање овлашћења треба навести, поред назива и предмета пословања односно рада организације, врсту производа за коју се знак квалитета установљава, као и одговарајуће податке о могућности испитивања и вршења трајног и ефикасног проверавања квалитета производа за који се знак квалитета установљава.

Уз захтев треба поднети нацрт правилника о додељивању и употреби односног знака квалитета (члан 9).

Члан 7.

По добијању овлашћења организација је дужна знак квалитета поднети на регистрацију Управи за патенте.

Знак квалитета може се употребљавати тек по извршеној регистрацији код Управе за патенте.

Члан 8.

На знак квалитета сходно се примењују одредбе Закона о робним и услужним жиговима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61), ако овом уредбом није drukчије одређено.

II. Правилник о знаку квалитета

Члан 9.

Организација која установљава знак квалитета мора имати правилник о том знаку квалитета.

Правилник о знаку квалитета треба, поред назива организације, њеног предмета рада односно пословања, датума и броја дозволе за установљавање знака квалитета и назива органа који је издао дозволу, као и датума и броја уписа у регистар знакова квалитета, да садржи:

1) назначење врсте производа за коју се установљава знак квалитета,

2) одредбе о квалитету производа, о условима и начину испитивања тог квалитета, као и о начину проверавања одржавања квалитета,

3) одредбе о условима, поступку и начину давања права употребе знака квалитета производа организацијама које ће употребљавати знак квалитета,

4) одредбе о закључивању и садржини уговора о праву употребе знака квалитета,

5) одредбе о условима и поступку одузимања права употребе знака квалитета и о другим последицама које повлачи повреда знака квалитета (уговорна казна, накнада штете и др.),

6) одредбе о трошковима и њиховом обрачунавању у вези с давањем знака квалитета (трошкови поступка, лабораторијска односно радионичка испитивања, текућа контрола квалитета и др.),

7) остале потребне одредбе у вези с давањем знакова квалитета за поједине врсте производа.

О квалитету, условима и поступку за давање права употребе знака квалитета, као и о трошковима, организација може донети посебне пословнике и они су саставни део правилника о знаку квалитета.

Члан 10.

Битне одредбе правилника о знаку квалитета морају бити одштампане на формуларима којима ће

организација тражити право употребе знака квалитета у свом пословном промету.

III. Употреба знака квалитета у пословном промету

Члан 11.

Организација која је установила знак квалитета дужна је, пре давања права употребе знака квалитета производним организацијама које то траже, објавити путем дневне или стручне штампе који је знак квалитета установила и за коју врсту производа, и какав треба да буде квалитет односних производа да би се на њих могао ставити знак квалитета, односно како ће се и по ком поступку испитати квалитет тих производа.

Члан 12.

Производне организације могу установљени знак квалитета употребљавати на свом производу ако претходно са организацијом која је установила знак квалитета закључе уговор о његовој употреби.

Организација која је установила знак квалитета не може одбити да закључи уговор из става 1. овог члана ако производ испуњава услове одређене у правилнику о знаку квалитета.

Члан 13.

Организација која је установила знак квалитета дужна је пре закључења уговора из члана 12. ове уредбе испитати да ли производ организације која тражи право да употребљава знак квалитета испуњава услове предвиђене у правилнику о знаку квалитета и да ли има одређени квалитет.

Члан 14.

Знак квалитета производна организација може употребљавати само у његовом оригиналном облику, и то заједно са својим називом или робним знаком.

Знак квалитета производна организација може употребљавати на самом производу, на завоју за паковање и на другим средствима у вези са стављањем у промет производа, као што су огласи, проспекти, каталози, упутства, гарантни листови, фактуре, кореспонденција, који се односе само на производ за који се може употребљавати односни знак квалитета.

Члан 15.

Право употребе знака квалитета не може се преносити.

Члан 16.

Производна организација која употребљава знак квалитета треба да обавести организацију која је установила знак квалитета, о свакој злоупотреби тог знака од стране трећег лица, ако за исту сазна.

Члан 17.

Организација која је установила знак квалитета има право захтевати од производне организације која ставља њен знак квалитета на свој производ, да јој у циљу проверавања квалитета односно производа омогући потребан преглед тог производа и пружи податке који се односе на услове употребе знака квалитета, а нарочито нормативе квалитета за које је везана употреба знака квалитета.

Ако се приликом овог проверавања утврди да квалитет производа не одговара условима за употребу знака квалитета, троникови тог проверавања и трошкови предузимања потребних мера за даљу контролу квалитета падају на терет организације чији производ, на који је она ставила односни знак квалитета, не испуњава услове за стављање тог знака квалитета.

Члан 18.

Право употребе знака квалитета производа престаје:

1) протеком времена за које је право употребе знака квалитета дато;

2) ако организација која је знак квалитета установила раскине по члану 19. ове уредбе уговор о употреби тог знака закључен са производном организацијом;

3) ако установљени знак квалитета престане да постоји као знак квалитета.

Члан 19.

Организација која је установила знак квалитета производа дужна је раскинути уговор о употреби знака квалитета закључен са привредном организацијом која повреди одредбе правилника о знаку квалитета и уговора о употребљавању знака квалитета, и то:

1) ако производна организација која употребљава знак квалитета снабдева знаком квалитета друге врсте производа које нису уговором о употреби знака квалитета обухваћене;

2) ако квалитет појединих примерака производа на које је стављен знак квалитета не одговара условима одређеним правилником о знаку квалитета, а производна организација која знак квалитета употребљава не отклони у остављеном јој року недостатак на начин који гарантује правилан квалитет производа;

3) у тежим случајевима злоупотребе квалитета производа већег обима.

Организација која је раскинула уговор дужна је о томе обавестити препорученим писмом производну организацију са којом је тај уговор закључила.

Спорове о оправданости раскида уговора решава надлежни суд.

Ако у случају из става 1. овог члана организација која је установила знак квалитета не раскине уговор о употреби тог знака ни на предлог Савезног или републичког тржишног инспектората, решење о забрани употребе знака квалитета може, на предлог Савезног тржишног инспектората, донети Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам, а на предлог републичког тржишног инспектората — републички орган управе надлежан за послове трговине.

IV. Одузимање права давања знака квалитета

Члан 20.

Савезни орган управе који је организацији дао овлашћење за установљивање знака квалитета, може решењем то овлашћење одузети ако организација која је добила овлашћење:

1) поступи противно одредби члана 4. став 2. ове уредбе;

2) не придржава се свог правилника о знаку квалитета;

3) неосновано одбија да закључи уговор о употреби знака квалитета са производном организацијом чији производ испуњава потребне услове;

4) ако у случајевима одређеним у члану 19. став 1. ове уредбе не раскине уговор о употреби знака квалитета;

5) нема више услова за испитивање и вршење трајног и ефикасног проверавања квалитета производа за који је установљен знак квалитета.

Правоснажно решење из става 1. овог члана савезни орган управе дужан је доставити Управи за патенте, ради брисања знака квалитета из регистра.

Правоснажно решење ће се објавити у „Службеном листу ФНРЈ“ и у службеним листовима националних република, а и у дневној штампи ако је то у решењу предвиђено.

V. Надзор**Члан 21.**

Надзор над применом одредаба ове уредбе у погледу употребе знака квалитета врше органи тржишне и осталих надлежних инспекција (члан 64. Закона о југословенским стандардима).

У вршењу надзора из става 1. овог члана органи инспекције поступају и предузимају мере по прописима којима су регулисани надлежност и овлашћење односног органа инспекције.

Члан 22.

Организација која је установила знак квалитета дужна је, у циљу контроле употребе тог знака, а нарочито у погледу квалитета производа на који се ставља, обавестити Савезни тржишни инспекторат и остале одговарајуће републичке инспекторате о установљавану знака квалитета, као и о томе које производне организације имају право стављати тај знак квалитета на свој производ.

Члан 23.

Приликом вршења надзора органи инспекције су нарочито овлашћени да провере правилност коришћења знака квалитета, да ли организација која употребљава знак квалитета има право на његову употребу, као и да прегледају квалитет производа на који се знак квалитета ставља.

VI. Грађанскоправна заштита**Члан 24.**

Као повреда знака квалитета сматра се свака бесправна употреба знака квалитета или подражавање тога знака у привредном промету.

Члан 25.

У случају повреде знака квалитета, организација која је знак квалитета установила и производна организација која има право употребе знака квалитета, могу тражити да се учиниоцу повреде забрани даље вршење повреде, да се пресуда којом се повреда утврђује објави о трошку учиниоца, као и тражити накнаду штете, по општим правилима имовинског права.

Повреду знака квалитета и висину одштете утврђује надлежни суд.

VII. Казнене одредбе**Члан 26.**

Новчаном казном од 200.000 до 5.000.000 динара казниће се за привредни преступ организација:

- 1) ако без одговарајућег овлашћења надлежног органа управе установи знак квалитета (члан 5);
- 2) ако да право употребе знака квалитета после његовог престанка (члан 20);
- 3) ако да право употребе знака квалитета за друге производе за које није установљен;
- 4) ако да заинтересованим организацијама право употребе знака квалитета пре његове регистрације (члан 7) или пре јавног објављивања података у смислу члана 11. ове уредбе.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у организацији новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

Члан 27.

Новчаном казном од 200.000 до 5.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредна организација:

1) ако употреби знак квалитета за производ за који није добила право употребе знака квалитета од организације која је установила знак квалитета (члан 12);

2) ако пусти у промет производ са знаком квалитета који, не одговара квалитету за који је знак квалитета установљен (члан 71. тачка 3. Закона о југословенским стандардима).

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у производној организацији новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

VIII. Прелазне и завршне одредбе**Члан 28.**

Организације које су пре дана ступања на снагу ове уредбе установиле знак квалитета и дају заинтересованим производним организацијама право његове употребе на одређеном производу, дужне су у року од три месеца од дана ступања на снагу ове уредбе поднети захтев савезном органу управе из члана 5. ове уредбе за добивање овлашћења.

До доношења решења о траженом овлашћењу по ставу 1. овог члана, те организације немају право додељивати нова права употребе раније установљеног знака квалитета.

Члан 29.

Ова уредба ступа на снагу по истеку 30 дана од дана њеног објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 137
23. јула 1962. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

422.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на примени закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК****Члан 1.**

У Уредби о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/61 и 53/61) у члану 27. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Смањење катастарског прихода и отпис пореза по ст. 1. и 2. овог члана неће се вршити ако је смањење приноса од земљишта проузроковано сушом.“

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 2.

У члану 45. став 1. тачка 3. после речи: „богомље“ ставља се зарез, а речи: „или у друге верске сврхе“ замењују се речима: „као и закупна вредност зграда односно делова зграда који се не издају под закуп или на бесплатно коришћење већ се употребљавају као канцеларије (жупне, парохијске, цематске, итд.), библиотеке, учионице, трезорије, музеји и галерије слика верских организација, и конака у којима су смештени монаси — редовници, и сл.“

Члан 3.

Члан 98. мења се и гласи:

„Порезу на доходак подлежи сваки повремени приход остварен продајом ствари веће и трајније употребне вредности која је била набављена у циљу препродаје, без обзира да ли је ствар продата у непромењеном или промењеном стању, као и други повремени приходи (порез на повремени приход).“

Сматраће се да су ствари набављене у циљу препродаје ако је продаја покретних ствари извршена у року од две године, а непокретних ствари у року од пет година од њихове набавке.

Порез на повремени приход плаћа се по стопи прописаној за годину у којој се врши разрез овог пореза, без обзира на годину у којој је приход остварен.“

Члан 4.

У члану 124. став 1. на крају тачке 11. тачка се замењује тачком и зарезом и додаје нова тачка 12, која гласи:

„12) на приходе од провизија ревизора новина које они остварују продајом новина за рачун новинских предузећа, новинских установа или новинских агенција, ако се ти ревизори баве само продајом новина и ако нису у радном односу са односним предузећима, установама или агенцијама.“

Члан 5.

Члан 128. мења се и гласи:

„Изузетно од одредаба ове уредбе по којима се разрез пореза врши у редовном поступку, финансијски орган, који располаже подацима да неко лице поседује имовину или располаже средствима већим од опорезованих, односно да имовина коју поседује и средства којима располаже потичу из извора који нису пријављени за порез, може покренути поступак за испитивање порекла имовине односно средстава којима то лице располаже. Закључак о покретању поступка доноси старешина финансијског органа општинског народног одбора, ако по одредбама ове уредбе није наступила застарелост права на разрез пореза.“

Покретање поступка може органу из става 1. овога члана предложити и јавни тужилац.

Ако лице из става 1. овог члана стави у року од осам дана од дана саопштења закључка приговор на покретање поступка против њега, старешина финансијског органа дужан је обуставити поступак, а приговор са закључком и подацима који се односе на покретање поступка доставити посебној комисији (за друштвени надзор) општинског народног одбора, која доноси коначно решење о покретању односно обустави поступка.

Лице према коме се поступак води дужно је да финансијском органу поднесе доказе о пореклу имовине коју поседује односно пореклу средстава којима располаже.

Ако финансијски орган на основу поднетих доказа и других прикупљених података утврди да имовина односно средства којима располаже лице према коме се поступак води, потичу из неопорезованих прихода, донеће решење којим утврђује вистину тих прихода и одговарајући износ пореза по стопи прописаној за годину у којој се врши разрез пореза.

Порески обвезник који није задовољан решењем финансијског органа може поднети предлог среском суду да се у ванпарничном поступку утврди да не дугује износ пореза одређен тим решењем.

Ако је поступак за испитивање порекла имовине и средстава којима располаже порески обвезник покренут по предлогу јавног тужиоца, јавни тужи-

лац може среском суду поднети предлог да у ванпарничном поступку утврди да порески обвезник дугује већи износ пореза од износа одређеног решењем финансијског органа.

Предлог којим се покреће ванпарнични поступак по ст. 6. и 7. овог члана подноси се у року од 15 дана од дана пријема решења финансијског органа.

Против решења среског суда може се поднети жалба окружном суду у року од 15 дана од пријема решења.

Правоснажним решењем суда замењује се решење финансијског органа.

Предлог у смислу ст. 6. и 7. овог члана задржава извршење решења финансијског органа, али је финансијски орган дужан, по одредбама Уредбе о принудној наплати пореза и других буџетских прихода („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/53 и 25/57), предузети мере обезбеђења наплате пореза по донетом решењу.“

Члан 6.

У члану 162. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Изузетно, савет општинског народног одбора надлежан за послове финансија може, на предлог финансијског органа, одлучити да се порески дуг у целини или делимично отпише ако би се извршењем наплате довело у питање нужно издржавање пореског дужника и чланова његовог домаћинства.“

Члан 7.

По предметима о испитивању порекла имовине и прихода по којима пре ступања на снагу ове уредбе није донето првостепено решење поступак ће се наставити и окончати по члану 5. ове уредбе.

Члан 8.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 168

10. јула 1962. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

423.

На основу тачке 2. Одлуке о додељивању средстава из привредних резерви федерације („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/62), у вези са чланом 27. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61) и чланом 15. став 1. Закона о доприносу из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61 и 26/61), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ ДОТАЦИЈЕ ЗА РУДАРСКЕ ШТЕТЕ ПРИВРЕДНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ ИСТАРСКИ УГЉЕНОКОПИ, РАША

1. На терет средстава предвиђених у тачки 1. Одлуке о додељивању средстава из привредних резерви федерације одобрава се дотација у износу од 262 милиона динара привредној организацији Истарски угљенокопи, Раша (у даљем тексту: корисник дотације) — за покриће рударских штета насталих у 1961. и 1962. години.

2. Средства дотације из тачке 1. ове одлуке могу се употребити ако надлежне политикотериторијалне јединице претходно из својих средстава исплате

кориснику дотације износ од 204 милиона динара за покриће остатка рударских штета из 1961. и 1962. године.

3. Износ дотације из тачке 1. ове одлуке корисник дотације уноси непосредно у свој пословни фонд и може га користити искључиво за исплату накнада за причињене рударске штете.

4. Условe и начин коришћења дотације из тачке 1. ове одлуке прописаће Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

5. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 143
23. јула 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Едвард Кардељ, с. р.

424.

На основу одредбе под 3 тачке 1. главе XVII Савезног друштвеног плана за 1962. годину, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О КОРИШЋЕЊУ ДОТАЦИЈА ОДОБРЕНИХ ИЗ СРЕДСТАВА ФЕДЕРАЦИЈЕ ПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ПОМОРСКОГ, РЕЧНОГ И ВАЗДУШНОГ САОБРАЋАЈА

1. Средства предвиђена у савезном буџету за давање дотације привредним организацијама поморског, речног и ваздушног саобраћаја (у даљем тексту: корисник дотације) користе се за давање дотације кориснику дотације ради вршења редовног путничког саобраћаја на линијама које се одржавају ради потреба јавног саобраћаја од интереса за федерацију.

Средства дотације улазе у укупан приход корисника дотације.

2. Линије из тачке 1. ове одлуке утврђује Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе (у даљем тексту: носилац средстава дотације), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и уз претходно прибављено мишљење Секретаријата Савезног извршног већа за опште привредне послове и Секретаријата Савезног извршног већа за трговину и туризам.

Линије које се одржавају ради потреба јавног саобраћаја од интереса за народну републику или општину утврђује и средства дотације за покриће губитака на тим линијама обезбеђује надлежни орган односно политичкотериторијалне јединице.

3. Дотације за линије из тачке 1. ове одлуке даваће носилац средстава дотације најповољнијем понуђачу, по правилу, на основу конкурса.

Носилац средстава дотације дужан је одредити условe конкурса за сваку линију, а нарочито ред вожње, категорију и врсту возила које мора бити употребљено на појединој линији, као и остале елементе који служе за одређивање и обрачунавање дотације.

4. Носилац средстава дотације и корисник дотације закључује писмени уговор којим ће се ближе одредити међусобна права и обавезе.

Уговором из става 1. ове тачке може се утврдити обавеза корисника дотације да плаћа уговорне казне за неизвршавање обавеза преузетих уговором.

5. Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, прописује ближе услове и начин употребе средстава дотације.

6. Изузетно од одредбе тачке 3. став 1. ове одлуке, корисници дотације одређене у Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61) у 4. Делу, 1 раздео — Средства за мере у привреди, користе средства дотације у 1962. години под условима и на начин предвиђен у решењу које доноси носилац средстава дотације, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

7. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 160
10. јула 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Родољуб Чолаковић, с. р.

425.

На основу члана 84. став 4. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, 17/61 и 30/62), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈЕ МОГУ ОБРАЧУНАВАТИ И УПЛАЋИВАТИ АМОРТИЗАЦИЈУ ЗА ОТПИСАНА ОСНОВНА СРЕДСТВА

1. Привредној организацији Истарски угљенокопи Раша, одобрава се да у 1962. години може обрачунавати и уплаћивати амортизацију за групу основних средстава 63-ц — остала опрема у рударству, на бази набавне вредности тих средстава, иако су она већ отписана.

2. Ближе прописе за примену ове одлуке доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за индустрију.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 142
23. јула 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Едвард Кардељ, с. р.

426.

На основу чл. 5, 97, 107, 121, 123. и 124. Уредбе о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/61, 53/61 и 30/62), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О СТОПАМА ПОРЕЗА НА ДОХОДАК ЗА 1962. ГОДИНУ

1. У Одлуци о стопама пореза на доходак за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/61) после тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

„2а. На бруто приходе од провизија ревизора новина које они остваре продајом новина за рачун новинских предузећа, новинских установа или новинских агенција, ако се ти ревизори баве само

продајом новина и ако нису у радном односу са односним предузећима, установама или агенцијама, плаћа се порез на доходак по стопи од 15%."

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 161

10. јула 1962. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Родољуб Чолаковић, с. р.

427.

На основу члана 32. у вези са чланом 5. Уредбе о давању потрошачких кредита радницима, службеницима и другим одређеним категоријама корисника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 36/55, 18/57 и 53/61) и члана 2. одељак I под а) тачка 42. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58, 18/59 и 9/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, Народна банка прописује

УПУТСТВО

О ОДРЕЂИВАЊУ РОКА ВРАЋАЊА ПОТРОШАЧКИХ КРЕДИТА ЗА КУПОВИНУ МОТОРНИХ ВОЗИЛА И О УСЛОВИМА ЗА ДОБИВАЊЕ ТИХ КРЕДИТА

1. Потрошачки кредити за куповину путничких аутомобила дају се са роком враћања до 5 година.

Кредити из става 1. ове тачке могу се давати лицима наведеним у члану 3. Уредбе о давању потрошачких кредита радницима, службеницима и другим одређеним категоријама корисника, највише до 1/4 од укупног износа личног дохотка који ће зајмотражилац остваривати за време за које се кредит даје.

По одобрењу кредита, а пре његовог добивања, корисници кредита обавезно полажу у готовом новцу најмање 20% од износа одобреног кредита.

2. Потрошачки кредити за куповину мотоцикла, скутера и mopеда дају се са роком враћања до 4 године.

Кредити из става 1. ове тачке могу се давати лицима наведеним у члану 3. Уредбе о давању потрошачких кредита радницима, службеницима и другим одређеним категоријама корисника, највише до 1/5 од укупног износа личног дохотка који ће зајмотражилац остварити за време за које се кредит даје.

Корисници ових кредита обавезно полажу у готовом новцу најмање 10% од износа одобреног кредита.

3. Даном ступања на снагу овог упутства престаје да важи Упутство о одређивању рока враћања потрошачких кредита за куповину аутомобила и о висини уплате у готову („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/60).

4. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

О. бр. 97

20. јула 1962. године

Београд

Гувернер
Народне Банке,
Никола Миљанић, с. р.

428.

На основу члана 50. Уредбе о накнадама путних и других трошкова јавних службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/60, 15/61, 24/61 и 16/62), Секретаријат Савезног извршног већа за савезни буџет и општу управу прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О НАКНАДАМА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА И СЕЛИДБЕ У ИНОСТРАНСТВО

Члан 1.

У Правилнику о накнадама за службена путовања и селидбе у иностранство („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/59, 48/59, 30/60, 27/61 и 26/62), члан 8. мења се и гласи:

„Дневница за поједине иностране земље износи, и то:

за Авганистан:

службеницима	I групе	6	енглеских фунти
„	II „	5,5	„ „
„	III „	5	„ „
„	IV „	4	„ „

за Албанију:

службеницима	I групе	1.100	лека
„	II „	1.000	„
„	III „	1.000	„
„	IV „	800	„

за Аргентину:

службеницима	I групе	15	САД долара
„	II „	13	„ „
„	III „	11	„ „
„	IV „	9	„ „

за Аустралију:

службеницима	I групе	4	енглеске фунте
„	II „	3,5	„ „
„	III „	3	„ „
„	IV „	3	„ „

за Аустрију:

службеницима	I групе	210	аустријских шилинга
„	II „	190	„ „
„	III „	170	„ „
„	IV „	150	„ „

за Белгију:

службеницима	I групе	600	белгијских франака
„	II „	550	„ „
„	III „	450	„ „
„	IV „	400	„ „

за Боливију:

службеницима	I групе	12	САД долара
„	II „	10	„ „
„	III „	9	„ „
„	IV „	7	„ „

за Бразилију:

службеницима	I групе	15	САД долара
„	II „	13	„ „
„	III „	11	„ „
„	IV „	9	„ „

за Бугарску:

службеницима	I групе	14	бугарских лева
„	II „	12	„ „
„	III „	11	„ „
„	IV „	10	„ „

за Бурму:

службеницима	I групе	5,5	енглеских фунти
"	II "	5	" "
"	III "	4,5	" "
"	IV "	4	" "

за Цејлон:

службеницима	I групе	6	енглеских фунти
"	II "	5	" "
"	III "	5	" "
"	IV "	4,5	" "

за Чехословачку:

службеницима	I групе	120	чехословачких круна
"	II "	110	" "
"	III "	95	" "
"	IV "	80	" "

за Чиле:

службеницима	I групе	15	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	10	" "

за Данску:

службеницима	I групе	65	данских круна
"	II "	55	" "
"	III "	45	" "
"	IV "	40	" "

за Египат:

службеницима	I групе	6,5	египатских фунти
"	II "	5,5	" "
"	III "	5	" "
"	IV "	4	" "

за Етиопију:

службеницима	I групе	13	САД долара
"	II "	12	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	9	" "

за Финску:

службеницима	I групе	3.600	финских марака
"	II "	3.200	" "
"	III "	2.800	" "
"	IV "	2.300	" "

за Француску:

службеницима	I групе	60	нових фран. франака
"	II "	55	" "
"	III "	50	" "
"	IV "	45	" "

за Гану:

службеницима	I групе	7	ганских фунти
"	II "	7	" "
"	III "	6	" "
"	IV "	6	" "

за Грчку:

службеницима	I групе	250	драхми
"	II "	220	" "
"	III "	200	" "
"	IV "	180	" "

за Гвинеју:

службеницима	I групе	6.000	СГА франака
"	II "	6.000	" "
"	III "	5.000	" "
"	IV "	5.000	" "

за Холандију:

службеницима	I групе	40	холандских форинти
"	II "	35	" "
"	III "	30	" "
"	IV "	25	" "

за Индију:

службеницима	I групе	80	рупија
"	II "	70	" "
"	III "	60	" "
"	IV "	50	" "

за Индонезију:

службеницима	I групе	4	енглеске фунте
"	II "	3,5	" "
"	III "	3,5	" "
"	IV "	3	" "

за Ирак:

службеницима	I групе	9	ирачких динара
"	II "	7	" "
"	III "	6	" "
"	IV "	5	" "

за Иран:

службеницима	I групе	17	САД долара
"	II "	16	" "
"	III "	15	" "
"	IV "	13	" "

за Исланд:

службеницима	I групе	15	САД долара
"	II "	14	" "
"	III "	13	" "
"	IV "	12	" "

за Италију:

службеницима	I групе	6.000	лира
"	II "	5.500	" "
"	III "	5.200	" "
"	IV "	4.800	" "

за Израел:

службеницима	I групе	30	израелских фунти
"	II "	28	" "
"	III "	26	" "
"	IV "	24	" "

за Јапан:

службеницима	I групе	7.000	јена
"	II "	6.000	" "
"	III "	5.500	" "
"	IV "	4.500	" "

за Јордан:

службеницима	I групе	18	САД долара
"	II "	16	" "
"	III "	15	" "
"	IV "	14	" "

за Јужноафричку Унију:

службеницима	I групе	5	енглеских фунти
"	II "	4,5	" "
"	III "	4	" "
"	IV "	3,5	" "

за Камбоду:

службеницима	I групе	800	ријала
"	II "	750	" "
"	III "	730	" "
"	IV "	730	" "

за Канаду:

службеницима	I групе	16	канадских долара
"	II "	13	" "
"	III "	12	" "
"	IV "	11	" "

за Кину:

службеницима	I групе	4	обрач. енглеске фунте
"	II "	3,5	" "
"	III "	3,5	" "
"	IV "	3	" "

за Кипар:

службеницима	I групе	4,5	енглеске фунте
"	II "	4	" "
"	III "	3,5	" "
"	IV "	3	" "

за Кубу:

службеницима	I групе	20	САД долара
"	II "	18	" "
"	III "	15	" "
"	IV "	13	" "

за Кувајт:

службеницима	I групе	8,5	енглеских фунти
"	II "	8	" "
"	III "	8	" "
"	IV "	7,5	" "

за Либан:

службеницима	I групе	15	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	12	" "
"	IV "	10	" "

за Либију:

службеницима	I групе	5	енглеских фунти
"	II "	5	" "
"	III "	4,5	" "
"	IV "	4,5	" "

за Мађарску:

службеницима	I групе	230	мађарских форинти
"	II "	210	" "
"	III "	190	" "
"	IV "	170	" "

за Републику Мали:

службеницима	I групе	6.000	малијских франака
"	II "	6.000	" "
"	III "	5.000	" "
"	IV "	5.000	" "

за Мароко:

службеницима	I групе	11	САД долара
"	II "	10	" "
"	III "	9	" "
"	IV "	9	" "

за Мексико:

службеницима	I групе	15	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	10	" "

за Монголију:

службеницима	I групе	24	САД долара
"	II "	22	" "
"	III "	20	" "
"	IV "	18	" "

за ДР Немачку:

службеницима	I групе	60	ист. нем. марака
"	II "	55	" "
"	III "	50	" "
"	IV "	45	" "

за СР Немачку:

службеницима	I групе	45	марака
"	II "	40	" "
"	III "	35	" "
"	IV "	30	" "

за Непал:

службеницима	I групе	6,5	енглеских фунти
"	II "	6	" "
"	III "	5,5	" "
"	IV "	4,5	" "

за Нигерију:

службеницима	I групе	7,5	енглеских фунти
"	II "	7,5	" "
"	III "	7	" "
"	IV "	7	" "

за Нови Зеланд:

службеницима	I групе	4	енглеске фунте
"	II "	3,5	" "
"	III "	3	" "
"	IV "	3	" "

за Норвешку:

службеницима	I групе	65	норвешких круна
"	II "	55	" "
"	III "	45	" "
"	IV "	40	" "

за Пакистан:

службеницима	I групе	6	енглеских фунти
"	II "	5	" "
"	III "	5	" "
"	IV "	4,5	" "

за Парагвај:

службеницима	I групе	16	САД долара
"	II "	12	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	10	" "

за Перу:

службеницима	I групе	16	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	10	" "

за Пољску:

службеницима	I групе	260	пољских злота
"	II "	240	" "
"	III "	220	" "
"	IV "	190	" "

за Португалију:

службеницима	I групе	10	САД долара
"	II "	9	" "
"	III "	8,5	" "
"	IV "	7,5	" "

за Родезију:

службеницима	I групе	5	енглеских фунти
"	II "	4,5	" "
"	III "	4	" "
"	IV "	3,5	" "

за Румунију:

службеницима	I групе	138	румунских леја
"	II "	120	" "
"	III "	108	" "
"	IV "	96	" "

за Савез Совјетских Социјалистичких Република:

службеницима	I групе	11	рубаља
"	II "	10	" "
"	III "	9	" "
"	IV "	8	" "

за Сауди Арабију:

службеницима	I групе	25	САД долара
"	II "	24	" "
"	III "	22	" "
"	IV "	21	" "

за Судан:

службеницима	I групе	6,5	енглеских фунти
"	II "	5,5	" "
"	III "	5	" "
"	IV "	4	" "

за Сирију

службеницима	I групе	13	САД долара
"	II "	12	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	10	" "

за Сједињене Америчке Државе :

службеницима	I групе	17	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	12	" "
"	IV "	11	" "

за Шпанију :

службеницима	I групе	610	пезета
"	II "	560	" "
"	III "	510	" "
"	IV "	460	" "

за Швајцарску:

службеницима	I групе	50	швајцарских франака
"	II "	45	" "
"	III "	40	" "
"	IV "	35	" "

за Шведску:

службеницима	I групе	60	шведских круна
"	II "	55	" "
"	III "	50	" "
"	IV "	40	" "

за Тајланд:

службеницима	I групе	25	САД долара
"	II "	25	" "
"	III "	20	" "
"	IV "	20	" "

за Тунис:

службеницима	I групе	5,5	туниских динара
"	II "	5	" "
"	III "	4,5	" "
"	IV "	3,5	" "

за Турску:

службеницима	I групе	110	турских лира
"	II "	100	" "
"	III "	90	" "
"	IV "	80	" "

за Уругвај:

службеницима	I групе	15	САД долара
"	II "	13	" "
"	III "	11	" "
"	IV "	9	" "

за Велику Британију:

службеницима	I групе	5	енглеских фунти
"	II "	4,5	" "
"	III "	4	" "
"	IV "	3,5	" "

за Венецуелу

службеницима	I групе	24	САД долара
"	II "	22	" "
"	III "	20	" "
"	IV "	18	" "

**за остале земље
Јужне Америке**

службеницима	I групе	18	САД долара
"	II "	14	" "
"	III "	12	" "
"	IV "	10	" "

**за необухваћене
земље Африке:**

службеницима	I групе	8,5	енглеских фунти
"	II "	8,5	" "
"	III "	8	" "
"	IV "	8	" "

**за необухваћене
земље Азије :**

службеницима	I групе	6	енглеских фунти
"	II "	6	" "
"	III "	5	" "
"	IV "	5	" "

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 06-1126/1
21. јула 1962. године
Београд

Секретар
за савезни буџет и
општу управу,
Зоран Полић, с. р.

429.

На основу тач. 2. и 11. Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60), у вези са чл. 5. и 11. Уредбе о оснивању и укидању одређених савезних органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/62), Секретаријат Савезног извршног већа за опште привредне послове прописује

УПУТСТВО**О ДОПУНИ УПУТСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОДЛУКЕ О ЕВИДЕНЦИЈИ И КОНТРОЛИ ЦЕНА ОДРЕЂЕНИХ ПРОИЗВОДА**

1. У Списку производа на које се односи евиденција и контрола цена, који је саставни део Упутства за спровођење Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/58, 49/58, 2/59, 30/59, 41/59, 1/60, 6/60, 8/60, 11/60, 15/60, 20/60, 27/60, 31/60, 41/60, 44/60, 51/60, 4/61, 8/61, 9/61, 19/61, 20/61, 25/61, 28/61, 45/61, 51/61, 3/62 и 28/62) у грани 127 после тачке 4. додају се седам нових тачака, које гласе:

- „5) Воћна пулпа
- 6) Прерађевине од брашна
- 7) Прерађевине од поврћа
- 8) Прерађевине од воћа
- 9) Прерађевине од меса
- 10) Прерађевине од млека
- 11) Прерађевине од риба“.

2. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1113/1
19. јула 1962. године
Београд

Секретар
за опште привредне послове,
Никола Дуверовић, с. р.

430.

На основу члана 35. став 1. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), тачке 1. под 2 и тачке 5. Одлуке о мерама за спровођење опште кредитне политике у 1962. години („Службени лист ФНРЈ“, бр. 6/62) и Кредитног биланса Југословенске банке за спољну трговину за 1962. годину, Управни одбор Југословенске банке за спољну трговину расписује

К О Н К У Р С**ЗА ОДОБРАВАЊЕ КРЕДИТА ЗА ТРАЈНА
ОБРТНА СРЕДСТВА**

1. Југословенска банка за спољну трговину даваће привредним организацијама у 1962. години кре-

дите за трајна обртна средства до износа од 7 милијарди динара.

2. Кредите из тачке 1. овог конкурса банка ће одобравати привредним организацијама које:

1) своју активност усмеравају на проширивање извозног асортимана и повећање извоза робе произведене од домаћих сировина;

2) обезбеђују трајне односе размене са одређеним тржиштима;

3) осигуравају континуитет размене са тржиштима за која постоји посебан интерес са гледишта регионалног усмеравања;

4) стварају залихе оних производа чији је пламан условљен промисленим испорукама.

3. У конкурс могу учествовати привредне организације које врше послове извоза и увоза и које трајно производе за извоз, као и пословна удружења произвођача која обављају послове извоза и увоза за своје чланове.

4. У конкурс могу учествовати привредне организације из тачке 3. овог конкурса које испуњавају и следеће посебне услове:

1) да су кредитно способне;

2) да су послове извоза и увоза обављале са успехом и да су се у досадашњем раду придржавале посебних норми и метода усвојених код обављања послова спољне трговине;

3) да су организационо, кадровски и технички довољно опремљене да могу са успехом обављати одређене послове спољне трговине;

4) да своју активност првенствено усмеравају на послове извоза;

5) да у сопственом пословном фонду располажу одговарајућим износом издвојених наменских обртних средстава.

5. Кредити за трајна обртна средства по овом конкурс одобраваће се уз камату по стопи од 6% годишње.

Рок исплате кредита не може бити дужи од 10 година.

6. Тражилац кредита обавезан је да обезбеди учешће од најмање 15% од износа траженог кредита.

7. Првенство за добивање кредита по овом конкурс имају тражиоци кредита који понуде:

1) обавезу да ће добивена средства употребљавати за финансирање послова извоза;

2) веће учешће;

3) краћи рок отплате кредита;

4) веће издвајање средстава у пословни фонд поред издвајања средстава чистог прихода за отплату анuitета по свим кредитима за трајна обртна средства која сада користе.

8. Захтев за кредит привредне организације ће подносити територијално надлежном седишту Југословенске банке за спољну трговину.

Уз захтев за кредит привредне организације ће поднети и потребну документацију, према обрасцу који ће добити у седиштима банчких пословних јединица.

9. По кредитима по овом конкурс привредне организације су дужне пре коришћења одобреног кредита дати гаранцију надлежне политичко-територијалне јединице.

10. Овај конкурс остаје отворен до 31. августа 1962. године.

У. О. бр. 243

6. јула 1962. године

Београд

Југословенска банка за спољну трговину

Председник

Управног одбора,

Тома Гранфил, с. р.

Генерални директор,
Ристо Ахимовић, с. р.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да су се у Уредби о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа, објављеној у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 25/62, поткрале грешке те се даје

ИСПРАВКА

УРЕДБЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ САВЕЗНОГ ИЗВРШНОГ ВЕЋА

У члану 4, којим се мења члан 37. став 1. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа, у тачки 6. уместо речи: „посланика Савезне народне скупштине“ треба ставити речи: „савезних посланика упућена Савезном извршном већу“, а у тачки 9. уместо речи: „утврђује дневни ред седница Већа“ треба ставити речи: „утврђује предлог дневног реда седница Већа“.

Из Секретаријата Савезног извршног већа за законодавство и организацију, 21. јула 1962. године, Београд.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да се у тексту Уредбе о изменама и допунама Уредбе о посебним условима за расподелу дохотка неких врста привредних организација, објављеној у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 29/62, поткрала грешка те се даје

ИСПРАВКА

УРЕДБЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РАСПОДЕЛУ ДОХОТКА НЕКИХ ВРСТА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

У члану 4, којим се мења члан 6. у ставу 1. после речи: „само за“ треба додати изостављене речи: „помагање и“.

Из Савезног извршног већа, Београд, 20. јула 1962. године.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 24. од 23. јуна 1962. године објављује:

Закон о изменама и допунама Закона о органима управе у Народној Републици Србији;

Закон о образовању јединствених привредних комора за подручја аутономних јединица;

Одлуку о разрешењу и о избору председника Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Србије;

Одлуку о потврди Уредбе о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Србије;

Одлуку о избору и разрешењу судија;

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Србије;

Уредбу о оснивању и укидању одређених републичких органа управе;

Договор о највишим ценама суве печурке.

У броју 25. од 30. јуна 1962. године објављује:

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Савета за просвету Народне Републике Србије;

Одлуку о одређивању броја чланова Управног одбора Привредне коморе Народне Републике Србије;

Решење о почетку рада Више школе за кадровске службе у Београду.

У броју 26. од 6. јула 1962. године објављује:

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о оснивању Дирекције за изградњу хидросистема Дунав-Тиса-Дунав;

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Секретаријата за саобраћај и путеве Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Србије;

Одлуку о одређивању јединствене стопе по којој ће се издвајати средства за Завод за запошљавање радника Народне Републике Србије и учешћу завода аутономних јединица у приходима Завода за запошљавање радника Народне Републике Србије у 1962. години;

Договор о највишим ценама вишања рода 1962. године по којима ће се куповати од индивидуалних пољопривредних произвођача.

У броју 27. од 14. јула 1962. године објављује:

Одлуку о одобрењу Завршног рачуна Резервног фонда Народне Републике Србије за 1961. годину;

Одлуку о одобрењу завршних рачуна за 1961. годину републичких фондова који немају посебног органа управљања;

Одлуку о потврди Уредбе о оснивању и укидању одређених републичких органа управе;

Одлуку о давању сагласности на завршни рачун Друштвеног фонда за школство Народне Републике Србије за 1961. годину;

Одлуку о престанку за измену границе Народне Републике Србије на подручју општине Неготин, срез Жајечар;

Одлуку о потврди одлука среских народних одбора и изменама и допунама статута срезова;

Одлуку о избору и разрешењу судија;

Препоруку за даље развијање и организационо јачање органа радничког управљања у занатским и угоститељским организацијама у којима функцију радничког савета обавља цео колектив;

Одлуку о накнади сезонским угоститељским предузећима и радњама вредности премија на пансионске услуге у посезони 1961. године.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине у броју 18. од 11. маја 1962. године објављује:

Решење о оквирним трошковима испитних комисија за полагање завршног испита у школама за квалификоване раднике;

Наредбу о одређивању Завода за агропедологију у Сарајеву за вршење анализа вештачких ђубрива домаће производње;

Наредбу о допуни Наредбе о привредним делатностима које се сматрају сличним занатској радиности;

Решење о именовању председника и чланова Републичке комисије за спровођење прописа о расподели чистог прихода привредних организација и установа;

Решење о постављењу сталних судских вештака на подручју Народне Републике Босне и Херцеговине за 1962. годину.

У броју 19. од 18. маја 1962. године нема службеног дела.

У броју 20. од 25. маја 1962. године објављује:

Правилник о начину и условима за стицање степена стручног образовања квалификованог и висококвалификованог радника на практичном раду у угоститељским привредним организацијама.

У броју 21. од 26. маја 1962. године објављује:

Уредбу о утврђивању граница шума у друштвеној својини и о постављању граничних знакова;

Уредбу о организацији геодетске службе;

Уредбу о оснивању Завода за техничку помоћ НРБиХ;

Уредбу о укидању Дирекције за путеве НРБиХ;

Одлуку о употреби средстава политичко-територијалних јединица и фондова за ликвидацију обавеза доспелих до 31. децембра 1961. године;

Одлуку о проценту по коме општински заводи за запошљавање радника издвајају средства за Републички завод за запошљавање радника у 1962. години;

Одлуку о преносу утврђивања положајних плата у просветним установама;

Одлуку о привременом одлагању увођења ванредног студирања на Медицинском и Електротехничком факултету у Сарајеву и Металуршком факултету у Зеници;

Одлуку о среским комисијама за спровођење прописа о расподели чистог прихода привредних организација и установа;

Одлуку о изменама Одлуке о дневницама, накнади због одвојеног живота од породице и километражи републичких службеника;

Одлуку о образовању Комисије за питања рехабилитације инвалида;

Одлуку о измени и допуни Одлуке о Геодетском заводу;

Решење о укидању Школе за висококвалификоване раднике „Крека“ у Тузли;

Решење о разрешењу и постављењу функционера републичких органа управе;

Правилник о садржини и начину вођења регистра заштићених објеката природе;

Решење о именовању председника и чланова Комисије за рехабилитацију инвалида;

Решење о новом саставу Одбора Републичког фонда за додељивање награда за уметничка дела и научни рад;

Решење о именовању председника и одређеног броја чланова Управног одбора Републичког фонда за кредитирање студената.

У броју 22. од 8. јуна 1962. године објављује:

Правилник о измени Правилника о ванредном полагању испита за основну школу;

Упутство о примени Правилника о полагању завршног испита у школама за квалификоване раднике;

Наредбу о начину утврђивања накнаде штете причињене шумама (одштетни ценовник);

Решење о оквирима за одређивање хонорара члановима и секретару испитних комисија на испитима за стицање степена стручног образовања квалификованог и висококвалификованог радника на практичном раду у привредној организацији;

Решење о разрешењу и постављењу главног републичког тржишног инспектора;

Решење о постављењу директора Дирекције за тржишне резерве.

У броју 23. од 15. јуна 1962. године нема службеног дела.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније“ у броју 11. од 24. априла 1962. године објављује:

Закон о шумама;

Закон о расподели средстава намењених за јавне путеве;

Закон о фондовима за путеве;

Одлуку о давању сагласности на финансијски план Републичког друштвеног фонда за школство за 1962. годину;

Одлуку о давању сагласности на завршни рачун Републичког друштвеног фонда за школство за 1961. годину;

Одлуку о продужењу мандата Народног скупштина Народне Републике Македоније;

Одлуку о измени Одлуке о доприносу Републичком инвестиционом фонду;

Резолуцију о Извештају Извршног већа за 1961. годину;

Препоруку за побољшање привредне делатности и односа у узајамном раду привредних организација.

У броју 12. од 30. априла 1962. године објављује:

Одлуку о стопам и паушалним износима доприноса за основно здравствено осигурање пољопривредних произвођача за 1962. годину;

Одлуку о разрешењу и избору судија;

Одлуку о одређивању ваздухопловних пристаништа (аеродрома) отворених за унутрашњи јавни ваздушни саобраћај;

Исправку Закона о музејским установама.

У броју 13. од 12. маја 1962. године објављује:

Правилник о садржини основног плана за искоришћавање земљишта у подручју хидромелиоративног система.

У броју 14. од 15. маја 1962. године објављује:

Наредбу о одређивању маржи у трговини на велико.

У броју 15. од 25. маја 1962. године објављује:

Уредбу о продужењу са радом Завода за трансфузију крви НРМ као научне установе;

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о оснивању Дирекције за изградњу дела ауто-пута „Братство-јединство“ у Народној Републици Македонији;

Одлуку о условима под којима ће се давати кредити из средстава Републичког инвестиционог фонда намењених за пољопривреду;

Одлуку о условима под којима ће се давати кредити из средстава Републичког инвестиционог фонда намењених за шумарство;

Одлуку о условима под којима ће се давати кредити из средстава Републичког инвестиционог фонда намењених за трговину, угоститељство и туризам;

Одлуку о условима под којима ће се давати кредити из средстава Републичког инвестиционог фонда намењених за саобраћај;

Одлуку о условима под којима ће се давати кредити из средстава Републичког инвестиционог фонда намењених за занатство;

Одлуку о расподели обима сече дрвне масе у шумама и друштвеној својини у 1962. години;

Одлуку о расподели општих стопа доприноса за социјално осигурање на стопе за поједине гране осигурања;

Решење о образовању Републичке комисије за спровођење прописа о расподели чистог прихода привредних организација и установа;

Решење о укидању Основне школе у селу Умову.

У броју 16. од 31. маја 1962. године објављује:

Одлуку о висини накнаде за друмска запрежна возила;

Правилник о утврђивању одговарајуће школске спреме и праксе и о начину проверавања знања и способности кандидата за упис у више школе и педагошке академије.

У броју 17. од 9. јуна 1962. године објављује:

Препоруку за отклањање незаконитости у раду органа управе на остваривању права грађана;

Уредбу о Савету за безбедност саобраћаја на јавним путевима;

Уредбу о заштити од пожара стрмих усева и сточне хране;

Уредбу о продужењу са радом Института за туберкулозу као научне установе;

Одлуку о износу дневница за службена путовања јавних службеника;

Одлуку о одређивању новчане награде за уништавање вукова и лисица;

Решење о допуни Решења о оснивању Главне ветеринарске болнице;

Правилник о условима за оснивање музејских установа;

Конкурс за давање кредита из средстава Републичког инвестиционог фонда у 1962. години за изградњу и реконструкцију шумских комуникација, за подизање плантажа топола, за конверзију шума и за опрему.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ у броју 9. од 10. маја 1962. године објављује:

Правилник о стручним испитима за наставно и васпитно особље;

Исправку Друштвеног плана Народне Републике Црне Горе за 1962. годину;

Исправку Закона о буџету Народне Републике Црне Горе (Републичком буџету) за 1962. годину;

Исправку Закона о оснивању Привредне банке Народне Републике Црне Горе;

Исправку Закона о уплаћивању доприноса за стамбену изградњу;

Исправку Закона о превозу у друмском саобраћају;

Исправку Закона о шумама;

Исправку Закона о гробљима;

Исправку Закона о експлоатацији цигларске и грнчарске глине, песка, шљунка и камена.

У броју 10. од 18. маја 1962. године објављује:

Одлуку о оснивању и раду Савета за безбедност саобраћаја на путевима;

Одлуку о преношењу права утврђивања положајних плата службеника просветних установа на органе управљања тих установа;

Решење о именовању чланова Савета Завода за заштиту мајке и детета „Др Арсеније Шкатирић“;

Решење о именовању Републичке комисије за спровођење прописа о расподели чистог прихода;

Наредбу о одређивању установа у којима се практично полаже посебни део стручног испита и практични део посебног стручног испита;

Наредбу о одређивању здравствених установа у којима ће се изводити практична настава ученика Медицинске школе;

Програм посебног и општег дела стручног испита за наставно и васпитно особље.

У броју 11. од 31. маја 1962. године објављује:
Уредбу о изменама и допунама Уредбе о Новинској установи Службени лист Народне Републике Црне Горе;

Одлуку о преношењу права утврђивања положајних плата службеника установа у области културе на органе управљања тих установа;

Одлуку о изменама Одлуке о дневницама и накнади због одвојеног живота од породице и километражи службеника републичких органа у Народној Републици Црној Гори;

Одлуку о давању кредита путем непосредне погодбе у 1962. години и условима за коришћење средстава Друштвеног инвестиционог фонда Републике;

Одлуку о обавези републичких органа да прибаве претходну сагласност Одбора за буџет и службеничка питања за нова постављења;

Наредбу о регулисању кретања запрежних возила на јавним путевима I, II и III реда са савременим коловозом;

Наредбу о одређивању висине марже у трговини на велико;

Правилник о полагању дипломског испита у Учитељској школи.

САДРЖАЈ

	Страна		Страна
400. Указ о проглашењу Основног закона о служби безбедности пловидбе — — — — —	565	Закон о допуни Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника — — — — —	583
Основни Закон о служби безбедности пловидбе — — — — —	565	408. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о промету земљишта и зграда — — — — —	583
401. Указ о проглашењу Закона о регулисању пословних односа на тржишту — — — — —	570	Закон о измени Закона о промету земљишта и зграда — — — — —	583
Закон о регулисању пословних односа на тржишту — — — — —	570	409. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о југословенским стандардима — — — — —	583
402. Указ о проглашењу Закона о друштвеној контроли цена — — — — —	575	Закон о изменама и допунама Закона о југословенским стандардима — — — — —	583
Закон о друштвеној контроли цена — — — — —	575	410. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о банкама — — — — —	583
403. Указ о проглашењу Закона о заштити домаћег филма и о органима друштвеног самоуправљања у области филма — — — — —	578	Закон о измени Закона о банкама — — — — —	584
Закон о заштити домаћег филма и о органима друштвеног самоуправљања у области филма — — — — —	579	411. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о друштвеном књиговодству — — — — —	584
404. Указ о проглашењу Закона о допунама Законика о кривичном поступку — — — — —	581	Закон о изменама и допунама Закона о друштвеном књиговодству — — — — —	584
Закон о допунама Законика о кривичном поступку — — — — —	581	412. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о вину — — — — —	587
405. Указ о проглашењу Закона о измени и допуни Закона о средствима привредних организација — — — — —	582	Закон о измени Закона о вину — — — — —	587
Закон о измени и допуни Закона о средствима привредних организација — — — — —	582	413. Одлука о додељивању средстава из привредних резерви федерације — — — — —	587
406. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину — — — — —	582	414. Одлука о употреби средстава из привредних резерви федерације за 1962. годину — — — — —	588
Закон о изменама и допунама Закона о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину — — — — —	582	415. Одлука о одобрењу завршног рачуна Општег инвестиционог фонда за 1961. годину — — — — —	588
407. Указ о проглашењу Закона о допуни Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника — — — — —	583	416. Одлука о допунама Савезног друштвеног плана за 1962. годину — — — — —	588
		417. Одлука о измени Одлуке о стопама доприноса из дохотка привредних организација — — — — —	589
		418. Одлука о измени и допуни Одлуке о каматним стопама на фондове у привреди — — — — —	589
		419. Одлука о измени Одлуке о највишим каматним стопама које банке могу уговорати — — — — —	589
		420. Резолуција о трговини — — — — —	590
		421. Уредба о знаку квалитета производа — — — — —	592
		422. Уредба о изменама и допунама Уредбе о порезу на доходак — — — — —	594
		423. Одлука о давању дотације за рударске штете привредној организацији Истарски угљенокопи, Раша — — — — —	595
		424. Одлука о коришћењу дотација одобрених из средстава федерације привредним организацијама поморског, речног и ваздушног саобраћаја — — — — —	596
		425. Одлука о одређивању привредних организација које могу обрачунавати и уплаћивати амортизацију за отписана основна средства — — — — —	596
		426. Одлука о допуни Одлуке о стопама пореза на доходак за 1962. годину — — — — —	596
		427. Упутство о одређивању рока враћања потрошачких кредита за куповину моторних возила и о условима за добивање тих кредита — — — — —	597
		428. Правилник о изменама Правилника о накнадама за службена путовања и селидбе у иностранство — — — — —	597
		429. Упутство о допуни Упутства за одређивање Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа — — — — —	600
		430. Конкурс за одобравање кредита за трајна обртна средства — — — — —	600
		Исправка Уредбе о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа — — — — —	601
		Исправка Уредбе о изменама и допунама Уредбе о посебним условима за расподелу дохотка неких врста привредних организација — — — — —	601